

PUBLIEKE VERKOOPING
HEDEN MORGEN.
BY
BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

UITGESTELD.

DE Verkoop van HOEDEN, door de Heeren BLOE & BARTMAN, uitgesteld op ZATURDAG uithoofde van het ongunstig weêr, zal plaats hebben op de Parade.

OP MORGEN OCHTEND,
(Woensdag), ten 19 dezer.

NU ONTVANGEN EN TE KOOP
AAN DE MAGAZYNEN
VAN DE
HANDEL MAATSCHAPPY.

BRUINE RYST, tegen lage pryzen, en **LICHTGEEL SUIKER.**

Alsmede te koop.
Geels Zeep, beter dan enige in de Kolonie ingevoerd, a Rds. 5, per kat blaauwe Borden, Dacca en Bolten Zeep, a Rds. 22 per 100 lbs.

THOMSON, WATSON & CO.,
HEBBEN ontvangen per "MARY" byvoering ten honderd Voorraad, bestaende in:—
Voerschie, Bafas, Zell, Goedkoop bruine Pijnboom, Maleische Doeken, geroelde Jaconet, Keerkrische Doeken, lajn en genaaid, Zakdoeken met geborduurde hoeken.

EEN ASSORTEMENT AARDENWERK,
BEVATTENDE:—
Kleine gekleurde Bekers, Witte en blaauwe Borden, Witte en gekleurde Kamersotten, Onbytt Kopjes en Schoteljes, Bekers, en Dine Zetten, enz.

En IN YZERWERK, ENZ. ENZ.
Staaf en Rondvler. Hoepelyster, Looden Pypen, en Bladlood, Blikken Borden, Ploescheren, Kampovens, Yseren Potten, Sauspannen, Ketels, BLIKWERK.

ALSMEDE, ZADELWERK, VAN VERSCHILLENDE SOORTEN.

AMERIKAANSCH PRODUKTEN EN MANUFACTUREN.

TE KOOP, juist in tyde, Amerikaanse Graven en Schoppen, gewaarborgd geproefde Staal, een zeer goed artikel,—het is waardig door al de Zuid Afrikaanse Boeren beproefd te worden,—geelyk de Amerikaanse Ploegen, zyn deszelve zonder voorbeeld, wat aangak stryke, duurzaamheid, en nuttigheid; "het bewys legt in den smaak," komt en bereikt ze.

Amerikaansche Katoenen of Pijnbooms, gemakt van het beste Zee-Eiland Katoen, Amerikaanse Hammen, extra, te wel bekend in deze Markt om aanbreveling te verrijchen. Honigdunne Cavendish Tabak, 16 a 18 stukken op het pond, beste Kentucky lange zwartblad Tabak, echte Sam Slick Klinker,—even goed tyd houdende als enige Chromometer; Amerikaanse Stoelen, 6 do. Kruisen, een goedkoop en nuttig artikel, en kan door een kind bewerkt worden; Poesch, Palmblad Houden, Rookpotjes, Beestveleesch, Russel, Zwavelstokjes, gedroogde Appel, van zeer aangename smaak; Rommelary, Spermatische Kaarsen, Ballen, Emmer, en alle soorten Housteren, Landbouwgereedschap, Terpeyntyn Spiritus, Winstoelen, 100 bundels beste Amerikaanse Zoorie Hooi, enz.,—alles tegen zeer lage pryzen.

ISAAC CHASE.

VERVOERBARE HOUTEN HUIZEN, TIMMERHOUT, TEER EN YZER.

DAAR de Ondergeteekende, tegen het einde der aanstaande maand, van 15 tot 20 Houten Huisen van verschillende grootten, van Seelen verwacht, geeft hy by deze kennis aan het Publiek en de Ingezeten van Natal, dat zy aldan een gunstige gelegenheid zullen hebben, om zich op een goedkoop wysse te voorzien met geschikt Famillen. De zo wel voor eenlopende Herderf als geheele Famillen. De grootere Huisen zullen omtrent van dezelfde soort zyn als het een in November II, per "PILGRIM" ingevoerd; en het Timmerhout zal bevonden worden van even goede kwaliteit te zyn als het beste Baltische.

J. LETTERSTEDT.
Kaapstad, 18 Juny 1844.

ANKER EN KABEL.

DE Verkoop van een Anker en Kabel, welke op 11. Zaturdag, zoude zyn gebooden, is om reden van het ongunstig weer uitgesteld tot HEDEN MORGEN, ten 12 ure, aan het Zuidzer Zeehoofd.

GEBROEDERS DENEYS & Co. Afslegers.

SITUATIE BENOODIGD.

EEN jong Man wel bekend met het bestuur over Hare en Landbouw in Australie, uit welke Kolonie hy onlangs aan gekom— is, is verlangend eene Situatie te bekomen op eene Boerderij. Loo is zo groot het doel niet.—Adres C. C. ten Kantore van De Zuid Afrikaans, Kaapstad.

KENNISGEVING.

In den Boedel van wylen HENRY CROWCHER, en nagelatenes Weduwe MARIA MARGARETHA HANOSIUS.

DE generale Rekening en Verantwoording van de Boedel, zal op den 15 dezer, ten Kantore van den Notaris den Heer J. H. REDELINGHUS, ter visie en examina van belanghebbenden gereed liggen, en binnen gem. termijn een objectie gemakt zynne zal dezelve als goed gekend worden beschouwd, en de uitbetaling na expiratie daarvan zonder verwey geschieden.

Kaapstad, den 11 Juny 1844.
Wed. H. CROWCHER, Executrice.
J. D. OVERBEEK, Test.
J. C. GIE, M.x., Executoren.

BEVALLEN ten Huize "Waterloo," aan den Wynberg, van een Zoon, A. W. M. FAURE, geboren, CAMBIER.

P. E. FAURE.
16 Juny 1844.

Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, alken Dingsdag en Vrydag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Districten verzonden.
Termen: In de stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten Districten voor de twee nummers in derselver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Dingsdag Courant (in een taal) by wyse van Supplement tot de Vrydag Courant wordt begerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4, per kwartaal.

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town, every Tuesday and Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.
Termen: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Tuesday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Friday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

De Zuid-Afrikaan.

[Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.—VIRGIL.]

DEEL XV. DINGSdag DEN 18 JUNY 1844. No. 893

Stellenbosche Municipaliteit.

DE gewone Kwartaal Markt, zal plaats hebben op het Koningsplein alhier, op VRYDAG den 22ste Juny 1844, ten 10 ure 's Voormiddags precies, eenen aanvang nemende.
Op last van Commissarissen, P. KORSTEN, Secretaris.
Stellenbosch, den 14 Juny 1844.

KENNERS EN LIEFHEBBERS VAN Rookeren en Snuiven,

WORDEN BY DEZE UITGENOODIGD HET ESTABLISSEMENT TE BEZOEKEN VAN

J. H. BAM & Co.
KAAPSCHZ SNUIF-FABRIEK,
No. 17, HEERENGRACHT.

ANGEMOEDIGD door de liberale ondersteuning des publieks, en de algemeene goedkeuring ondervonden hebbende, hunner Manufactuur van SNUIVEN, alsmede van SEGAREN en TABAK, nemen zy diensake de vryheid zich verder in de gunst hanner Vrienden en het Publiek aantebewelen en door deze hun aanbieden en bekend te maken, dat zy nu voorhanden hebben, buiten hun eigen Fabrikaat en verkrygbaar aan hun Etablissement, de uitgesochte Engelsehe, Schotische, Iersche, Spaansche, Portugesche, enz. enz. Snuiven, te veel om te melden. Zy nemen mede deze gelegenheid te baat, hunsse Zinken of Oogensnuif voor al te recomaanderen. Certifikaten van deszels goede effecten en uitwerking, moedigen hun aan dit artikel in het byzonder aantemerkten.

Huane Manila en Havana Segaren, overtroffen voorseker enige in kwaliteit thans in de Kolonie, door deszelve onderdood en gear, en bestaan uit:—
Manilla No. 3, No. 4 en Superiors, No. 4, a fine, No. 2, 3 a Hatide:—Opregte Havana, Rubio, Habana, dito nagemakte, dito Nappolona's, alsmede, Sandoway, Havana, Van Zan Dyks, Chinarub, enz. enz. enz.
Ook voorhanden, beste Cavendish, Knost, Amerikaanse, Blader en beste opregte Kaepsche Kango Tabak, Returs, Ladies Twist, Gekorven, Engelsehe Birds Eye en Kanaster-tabak.
N.B. Die enige orders in bovenstaande artikelen wenschen op te geven, zullen onderhouden dat men sorgvold in de stad billyker behandeldd zal worden,—komt slechts en ondervindt, de laagste pryzen sijn hier op goede artikelen gesteld.
Amerikaansche Blader en opregte Kaepsche Kango-tabak, zeer goedkoop by de enkele 100 lbs. om hunsen grooten voorraad een weinig te doen verminderen.

H. DRURY,
SNUIF EN TABAK WINKEL,
26, BOERENPLEIN.

Het gy Snuiftabak van nooden, Mondsnuif of Segaren soort

D an kunt gy maar binnse treden, en men dient u zoo het hooft-Tabak kunt gy ook krygen, Kaaster en ook Sint Vinct.
U we smaak kunt gy hier vooden, myne Snuif is wel bekend,
R oeds hoort men myn Snuif beroemen door, een elk is di land,
Y verlig in myne Affaire—wordt myn Winkel meer beklant.

26 is het Nummer, dat men vindt aan myne deur,
B uitenlieden my begunsten—want myn Snuif is goed van goet,
O ok zult gy overal verneemen,—(maar het kan niet minder zyn),
E n dat gy wordt wel behandeld, op den boek van 't Boerenplein,
R epterszede van de Breststraat, naast waar de Hr. Richtzen woonet,
E n waar men u aan den boekmuur, ook een zeer groot bord vertoont,
N et geschiedt naar behooren, waar men op gescreven siet,
P rinsen Mixture en Serooten—en wat men te koop u biedt,
L aten anderen pogchen, rasen, myn Tabak is puik en goed.
E n nog nooit kan iemand klagen, dat myn Snuif hem niet voldoot,
I n de Kaapstad moet gy wezen, en dat gy niet mis en loopt,
N oem en vraag naar HENRY DRURY—waar men beste waar verkoopt.

WORDT by deze narigt gegeven, dat eene buitengewone Byeenkomst van de Colleges van Wykmeesters voor de Municipaliteit van de Kaapstad, zal worden gebonden op MAANDAG den 24 en DINGSdag den 25 dezer, ten 10 ure, voor het hooren en beslissen op de Waardeering van het Onroerend Eigendom als bepaald in November II, voor de rinden van dit Huis en Waterbelasting voor dit jaar.

De objecten tegen de Waardeering van het Eigendom in de Districten 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, zal worden overwogen op MAANDAG MORGEN, en in de Districten 8, 9, 10, 11, 12, op DINGSdag.

De Wykmeesters worden byzonder verzocht deze Byeenkomst bytewonen, om de verzechte narigten te geven.
Op last van Commissarissen, P. J. DENYSSEN, Sec.
Stachuis, 31 Juny 1844.

LOGE "DE GOEDE HOOP."

DE Leden der Orde worden vermittigd, dat het Verjarings Feest van St. Johannes de Doopt, gevierd zal worden in de Loge "De Goede Hoop," op Zaturdag den 22 dezer, zullende de werkzaamheden ten 12 ure eenen aanvang nemen.
Op last van den Achtb. Meester, P. A. BRAND, Sec.
N.B. Het Intekenings Diaf zal ten 4 ure plaats hebben. De Intekenings-Lysten zullen in de Zaal der Loge liggen.

De Verkoop der fraaye Porcelen in,

Door ongunstig weder uitgesteld geweest zynde, ZAL STELLIG PLAATS HEBBEN, ZONDER RESERVE, Op Donderdag Middag aanstaande.

TER VENU-KAMER VAN DE HEEREN DENEYS BROTHERS, HEERENGRACHT. C. L. HERMAN.

NIEUWE MUZYK.

ONTVANGEN per "HARRIET," een kast moderne Muzyk, bestaende in Liederen, Waltzen, Quadrillen, Duetten, Viool en Pieno, Fluit en Flans, Pianodie en Orgel Muzyk, Fantasia, Oratorien, en Muzyk, geschikt voor Leerlingen; Zang en Fluit Instructie Boeken, en eene verscheidenheid kleine Boeken in Nos. voor de Viool, Snaaren voor de Guitars, Violoncello en Viool; Flans Forten te Koop en te Huur.
T. M. ADNEY.
Muzyk Magazyn, St. Georgestraat.

1,000 HAMELS, 200 KAPATER BOKKEN, en 50 SLAGT EN TREKOSSEN, allen extra vet.—De Ondergeteekende zal op DINGSdag den 18 dezer, ter Plaats van den Heer C. E. GAUMBELINGS, (Groentfontein), per Publieke Venditie laten verkoopen, bovengemeld getal extra vette SCHAPEN, KAPATER BOKKEN, en SLAGT- en TREKOSSEN, te worden opgebragt door den Heer DAVID DE VILLIERS, en welke stellig op den dag der Verkoopung present zullen zyn.
J. J. HAUPT, Cx.
Groot Drakenstein, 11 Juny 1844.

De Heer DE VILLIERS, FORD & Co., Venu-Adm.

200 EXTRA VETTE SLAGT-TREK- en JONGE OSSEN en KOELIEN.
—De Ondergeteekende zullen op MAANDAG den 24sten dezer, ter Plaats van den Heer J. BRYANS, (Stikland), publiek verkoopen, bovengemeld getal extra vette SLAGT-TREK- en JONGE OSSEN en KOELIEN, te worden opgebragt door den Hr. J. J. HAUPT, P.W.z., welke stellig present zullen zyn.
Heeren Slagters, en het Publiek zyn reeds overtuigd dat door hem nimmer te voren slegt Vee is opgebragt geworden, en zy kunnen ook nu verzekerd wezen dat gem. Vee zeer vet is.
Paarl, 11 Juny 1844.
DE VILLIERS FORD & Co.

1800 EXTRA vette SCHAPEN, zullen in de maand JULY (dag en plaats nader te bepalen) publiek worden vercocht, te worden opgebragt door gem. J. J. HAUPT, P. W. zoon.

1000 EXTRA VETTE SCHAPEN EN BOKKEN.—Uithoofde van het ongunstig weder, is de Verkoopung van bovengemeld getal Schapen uitgesteld tot DONDERDAG den 20 Juny, ter plaats van den Heer P. G. DE VILLIERS, Langeberg, als wanneer zy stellig present zullen zyn, voor rekening van den Heer JAC. JOH. DE VILLIERS.
Paarl den 10 Juny 1844.
GEBROEDERS DE VILLIERS, Venu-Adm.

OVERLEDEN te Groot Drakenstein, op den 6de dezer, subiet, de Heer D. de VOS, in den ouderdom van 55 jaren en 11 dagen, strekkende deze tot Kennis gering aan Famille en Vrienden, door de beoefde Wed. E. de VOS, geb. STRIN.
10 Juny 1844.

GEDOOPT.
In de Nederduitsche Hervormde Kerk, op Zondag, den 16 Juny 1844.

En zoon van Andries Jacobus Abrahamse, met name Johannes Lourens.
Eene dochter van Lodewyk A. Kier, met name Francisca Louisa Catharina.
Twee dochters van Catharina Elizabeth Marbach, met name Sara Petronella Elizabeth en Johanna Wilhelmina Pauli.
Drie zoons van Maria Magdalena Louvenstein, met name Petrus Wilhelms, Jacobus Johannes en Christiaan Isaak Wilhelms.
En zoon van Hendrik Paul Hartog, met name Jacobus Paul Carel.
Eene dochter van Sara Johanna Catharina Baudek, met name Clara Fredrica Josephina.

OVERLEDEN.
12 Juny.—Mejuffrouwe Helena Hendrina Christina Peo, Weduwe wylen den Heer Johannes Jacobus Grybe, oud 48 jaren, 6 maanden en 19 dagen.
14. Eene dochter van den Heer Jacob Meyer de Kock, met name Anna Elizabeth, Fredrica, oud 9 maanden en 5 dagen.
15. Juffrv. Maria Jacoba Henning, oud 60 jaren, 4 maanden en 11 dagen.

FRANKRYK EN ENGELAND IN TURKEYE.
"De betrekkingen tuschen de Christelyke Mogendheden van Europa en Turkeye," zegt de National, "worden zeer verward. Aan den eenen kant volhardden Frankryk en Engeland, die in dit geval tezamen den voortgang van beschaving beschermen, in den eisch ter afschaffing van de oude wet des ryks, uit kracht waarvan twee of drie Muselmanen die Christenen waren geworden, ter dood gebragt zyn. Aan den anderen kant volhardden de hoofden der Muselmanen die in bewind zyn in de handhaving dezer wet, en in de uitoefening derzelve. Indien wy het nieuws geloofeh kunnen hetwelk wy van Constantinopel vernomen hebben uit de Duitsehe dagbladen, dan hebben de Ambassadeurs van Frankryk en Engeland by deze geleghenheid eene zeldzame en pryzenwaardige wakkerheid aan den dag gelegd. Toen de Ryks Kancelier hen en de overige leden van het gezantschap onlangs op een prachtige gastmaal noodigde, wezen de Heer De Bourqueney en Sir Stratford Canning de uitnodiguing van de hand. De Ambassadeurs van Pruisen, Sardinie, en Holland hielden met minder standvastigheid. Zy weigerden tegenwoordig te zyn, op grond dat zy in den rouw waren. De Russische Ambassadeur liet zich vertegenwoordigen door zyn eersten Secretaris, en die van Oostenryk vood goed in persoon te verschynen. Deze uitzondering is iets geringers voor de eer van Rusland en Oostenryk; en het is bovendien ongelukkig, want het geeft den Divan reden te gelooven dat de afkeuring van Europa niet eenparig is, en geven de bevorderaars van terugwerking moed om tegenstand te bieden. Maar wat ook de oorzaak van Oostenryk of de kuipersen van Rusland mogen zyn, vertrouwen wy dat de Divan door de rolharding van Frankryk en Engeland genoodzaakt zal worden de menschelike te eerbiedigen; en dat de twee mogendheden, die pogchen dat zy aan het hoofd van Christelyke beschaving staan, niet aarselen zullen, zelfs door geweld, een verlaagd Gou vernement tot gehoorzaamheid te brengen."—Times.

DUITSCHHE HANDEL MET CHINA.
De winstgevende ondernemingen van eenige Hanse schepen in hunnen handel met Oost Indie en China, heeft aanleiding gegeven tot andere speculation van eenen soortgelijken aard. In den loop der aanstaande maand zal de Hamburgsche bark Esungralde, met passagiers en eene lading (voornamelyk uit de districten van het Tolverbond.) naar Singapore en China vertrekken. De firma van Anderson, van Hamburg, die lang met China koophandel heeft gedreven, heeft in zin een duurzaam magazyn voor Duitsehe goederen aldaar opgericht. Van al de Staten van het Tolverbond, heeft Saxon de grootste aandacht besteed aan den Chineeschen handel, en de Saxische fabrikanten hebben gevolglyk in den uitvoer voordeel getrokken. Men zegt dat de kooplieden die in den overzeeschen handel van Pruisen betrokken zyn, voornemens zyn een schip uitte-rusten, om op de plaats vette narigt intewinnen over den Chineeschen koophandel; maar niets zekers weet men als nog over dit onderwerp. Het is nauwlyks mogelyk dat het Tolverbond enige stappen nemen kan in de zaak, tot dat het verslag van den Handelsraad Grube ontvangen is. Volgens de laatste berigten was hy te Bombai aangekomen. Private onderneemzucht moet daarom als nog voor eenen tyd aan zichzelf overgelaten worden. Het is te bejammeren dat de overzeesche handel van Duitschland zich niet onder de bescherming van eene gemeeene vlag stelt.—Köln Zeitung.

NAPOLEON'S GRAFZERK.
Het model van Napoleon's grafzerk is voltooid. Hetzelve bestaat uit 12 pilasters, met een open werk tuschen elk, omgeven door eene ringvormige gallery. Deze gallery heeft gemeenschap met twee trappen naar de tombe beneden, eenen weg open latende van de Kerk naby de plaats der koorzangers tot aan het grafwelyk. 12 zinnebeelden van overwinning, elk met een kroon in de hand, versieren het porttour van het gewelf. Deze beelden, die van eene reusachtige gestalte zyn, zyn voor de pilasters geplaatst. De steenen kist waarin de keizerlyke doodkist zal worden gelegd, verheft zich niet boven de oppervlakte van den grond.—Deze maatregel werd genomen, ten einde aan het gebouw niets van derzelfs schoonheit te onttrekken, en het geschiedkundige voorkomen uit den tyd van Lodewyk XVI. te bewaren. Het monument is met traliewerk omringd, om het publiek instaat te stellen hetzelfde te bezigtigen zonder te na daaraan te komen. De commissie heeft besloten geen ander opschrift op het monument te zetten behalve den naam van "Napoleon." Des Keizers zwaard, hoed, keizerlyke kroon, yzeren kroon, en de decoraties van het Legioen van Eer, die hy te St. Helena droeg, zullen op de tombe geplaatst worden.—Galinsanis Messenger.

RUSLAND.
De Augsburg Gazette, van den 8 dezer meldt, dat Generaal Graf de Kiseloff, bendemd staat te worden tot Russischen Minister van Oorlog, in plaats van Prins Czernitscheff, die als Gouverneur Generaal van Polen zal worden aangesteld, Prins Paskewitsch wordt algemeen betrouwd in Warschau, waar hy zich onderscheide wegens zyn menschlievend en edelmoedig gedrag.—Times.

BRANDSTICHTING.—LOND.

Nat St. Augustinus Parochie, 9 de zittingen welke op den 10 Maart te Londen gehouden werden, samemerkt had dat de lyst niet zyvaarder dan naar gewoonte was, en dat de misdaden van eenen gewoone aard waren, zede hy dat hy zich verpligt gevoelde de aandacht der groote jury te bepalen op een onderwerp waarby zy personeel belang hadden. "Myne Heeren," zede hy, "wy kunnen onze oogen niet sluiten voor de dadznak, dat er ongelukkig niet alleen in ons grafschap, maar ook in andere districten een wyd uitgestrekte geest van misnoegen bestaat—een misnoegen dat zich aan den dag legt in de bedadige vernieling van eigendom—ik beoel die berhaalde daden van brandstichting, welke berekend zyn het nationaal karakter met oneer en schande te bevleeken, terwyl zy tevens den ondergang bewerken van de land-eigenaren.
Dit is inderdaad een vreeselyke staat van zaken. Het is de pligt van alle goede menschen zich te vereenigen met de bevoegde autoriteiten, ten einde die kwaadaardige misdaden tegen te gaan en de schulddigen te doen straffen. Maar, myne heeren, wy behooren hierby niet te berusten. Wy moeten een herstellmiddel trachten te beramen.—Wy moeten, indien mogelyk, onderzoeken of die daden gepleegd zyn door personen die in deze districten woonachtig zyn, dan wel of deszelve toetschryven zyn aan de werktuigen of afgezanten van kwaadgezinde personen op eenen afstand. Ik weet dat deze vragen zyn waarvoor eenig verschil van gevoelen ontstaan kan. Niettemin vordert het onderwerp dadelyk en gepaste overweging. Het betaamt ons allen die arbeidende klassen aantetoonen, dat zy over het algemeen de grootste lyders moeten zyn door de vernieling van land-eigendom. De eigenaren zyn voor het grootste gedeelte verarsuerd, en liden daarom geen verlies; maar, indien di landbouwkundige najagingen opgeschort worden door de vernieling van het huis en gereedschap van den boer, moet de arbeider, ten minsten voor eenen tyd, zonder werk blyven, en wordt zyn huisgezin beroofd van de noodwendigheden des levens.—Het is, zoo als ik gezegd heb, onze gebiedende pligt te waken tegen het plegen deszelve misdaden; maar de bescherming van land-eigendom moet noodwendig af hangen van de waakzaamheid der eigenaren zelven. Men heeft gevraagd hoe het komt dat de politie niet instaat is het plegen van brandstichting tegen te gaan—waarom de misdadigers niet in hechtenis genomen worden? Het antwoord is opvallend. Het is inderdaad onredelyk zulk een gevolg te verwachten, wanneer wy de snelle en geheime wyse nagaan waarop misdaden van deze byzondere soort gewoonlyk gepleegd worden, en vooral wanneer wy bedenken dat de buiten politie—by vergelyking zeer gering—over een wyd distrikt des lands verspreid is. Indien de geheele politie der hoofdstad naar eene afdeeling des lands werd gezonden,—indien gy instaat waart een politie dienaar voor elke woning te plaatsen,—zelfs di zou nog geene ontdekking te weeg brengen.—Indien misdadig dus zoo geheimzinnig bedacht, en zoo gemaklyk uitgevonden wordt, dat zy de grootste waakzaamheid otdrukt, dan is het ook noodzakelyk dat wy onderzoek doen naar de oorzaak van een kwaad hetwelk dor ons allen betrouwd en gevreesd is. Ik zeg dat wy geen recht hebben de plaatselyke politie te laken. Naar myn gevoelen is het enigste middel om land-eigendom te beschermen, het land in eenen gezonden staat te brengen, en duurzame rust te verzekeren, om den arbeiders gelukkig werk te verschaffen, en beter loon te geven. Wanneer ik dit zeg, vertrouw ik dat gy my niet zult misverstaan. Laat men niet v onderstellen dat ik diggenen van karigheid beschuldig die aan brandstichting geleden hebben. Ik heb die geweldendaryen nimmer aan eenige zoodanige beweegredenen toegeschreven. Er kunnen enige gevallen van private vyandelykheid zyn geweest, maar die zyn zeer zeldzaam. Ik heb het inderdaad in verscheidene der gepubliceerde opgaven van brand die in dit en andere districten hebben plaats gehad, gezien, dat zich onder de lyders de liberaliste betaalmeeesters bevonden, die bekend zyn wegens hunne vriendelykheid en toegenegenheid omtrent de arbeiders. Ewevel gelooft ik dat gy met my zult instemmen dat er geen ander middel is om de herhaling van de bedwelyke euvels te beletten. Wy zyn verpligt den misdadiger op het zwaarst te straffen; maar indien wy orde en bescherming willen handhaven, dan moeten wy den arbeider ook elk voorwensel tot klagte benemen. Men zegt dat het land den landbouwer voor zyn werk dubbele winst oplevert. Indien dit waar zy, en ik wil de bewering niet tegenspreken, d n beoordele het slechts als eene andere aanprikkeling te dienen, om elke verbetering te maken, die, naar mate zy de vruchtbaarheid des lands verhoogt, ook steeds groote aanvraag om werk, en betere belooning zal verzekeren. Maar, afgescheiden van alle geldelyke overweging, zullen wy een veel hooger belooning ontvangen in de dankbaarheid van den eerlyken en welgezinden arbeider, die vriendelykheid en toegenegenheid hunderdvoudig vergoed aan diegenen die zyn lot verzachten en zyn lyden trachten te matigen. Ik erken dat wy, om dit te doen, eenige opoffering moeten maken; maar het zoude vergezeld gaan door eene voldoening die niet anders dan aangenaam zyn kan voor ons als menschen en als Christenen. Dit is eene schuld van regtvaardigheid aan den arbeider—het is eene schuld van medelyden, welke "tweemaal gezegd is"—het helpt hem die geeft en hem die ontvangt." Die aldus handelen, kunnen evenwel door de roekeloze vernielers van eigendom als slagtoffers worden uitgekozen; maar, indien dit zelf het geval ware, zouden zy nog de vertroosting hebben te denken dat zy hunnen pligt omtrent hunne medemenschen op eene getrouwe, edele en opregte wyse hebben vervuld."
De grootste jury werd toen ontslagen, en de bezigheden der sessie namen eenen aanvang.—Times, 22 Maart.

AGENTS

Table listing agents for various districts including names like J. A. P. Meiring, J. J. T. T. T., and J. J. T. T.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 18 JUNY 1844

Van der belangryste pligten van een Gouvernment is, om niet alleen voorziening te maken voor de opvoeding van het volk, maar vooral voor deszelfs Godsdiensdig onderwijs.

In latere dagen heeft men, door de aanstelling van eenen Superintendent Generaal van Opvoeding, gepoogd de middelen ter verkryging van behoorlyk onderwijs binnen het bereik van alle klassen der bevolking te stellen.

In opzigt tot godsdiensdig onderwijs, als in verband staande met openbare eeredienst, stelt het Gouvernment voor, additioneële Predikanten te benoemen voor de Kerk van Engeland en de Nederduitsche Gereformeerde Kerk.

Maar eene vraag is gedaan: Zyn de middelen onzer publieke inkomsten zoo ontoereikend, dat het Gouvernment zoodanige Predikanten niet aanstellen kan, zonder de onthouding van de bovengem. salarissen?

In opzigt tot de regtvaardigheid van den maatregel, zyn wy volkomen tegen het Gouvernment, noch zal dezelve strekken om algemeen genoeg te geven aan de leden van zulk eene uitgebreide gemeente als die, van de Nederduitsche Gereformeerde Kerk.

Uit eene bovenvermelde bageerte om voor de verspreide bevolking dezzer kolonie, de noodige aanstelling van Predikanten te zien stand te brengen, waren wy gegengen ons tegen de voorgestelde onthouding der salarissen niet te verzetten.

Onze vrees wordt echter zeer gematigd en ons gemoed gerust gesteld door eenen brief van den Secretaris van Staat (copy waarvan door het Koloniaal Gouvernment overgezonden is aan het Kerkbestuur) het gevoelen en den waarborg bevestigende van Hare Genadige Majesteit, dat waar de gemeente op hare eigene kosten—eene Kerk en behoorlyke Pastorie opgericht zal hebben, een Predikant door het Koloniaal Gouvernment zal worden gesteld.

stellen de toelag van salarissen aan Voorlezers en Organisten te onthouden, om middelen te vinden ten einde vier additioneële Predikanten aanstellen! Wat, een Gouvernment dat zichzelf verklaart als de beschermers onzer Kerk, en het verlangen te kennen gevende om de zegeningen van openbare Eeredienst en Godsdiensdig onderwijs uit te spreiden, stelt voor de salarissen van ambtenaren te onthouden, die by die gelegenheden vereischt worden!

De ond-rscheide gemeneten onzer Kerk hebben een voorbeeld gegeven van opoffering die gemaakt zyn en dagelijks gemaakt worden, ter bevordering van het groote vereischte:—zy bouwen Kerken en Pastoryen op hunne eigene kosten,—zy ondersteunen en onderhouden hunne armen,—en schyn't het dan regt dat het Gouvernment onder zoodanige omstandigheden de ondersteuning van salarissen voor Voorlezers en Organisten onthoudt?

De vraag is geopperd of de Kaapsche Kerk, de middelen tot onderhoud harer armen, omtrent 80 in getal, niet trekt uit legaten of andere bestaande fondsen. Geene opgaaf kon ongetruwd zyn. Dezelve worden uitsluitelyk onderhouden uit de wekelijksche bydragen der gemeente, by het afloopen der eeredienst.

Eene andere noodzakelykheid is voorgesteld, die naimelyk, om een der drie Leeraren in de Kaapstad, naar buiten te verplaatsen.—Een voorstel, naar hetwelk, wy vertrouwen, dat het Gouvernment niet luisteren zal. De pligten van een' Leeraar onzer Kerk zyn moeiljelyk. Eel' pre'k op den Zondag moettende doen, is hy verplicht de dienst waartemheen op zekere feestdagen, gedurende de week invallende,—hy moet alle weken catechistie houden, ten einde de jongere leden der gemeente te onderwyzen in de waarheden der godsdiensdig, ben voorbereidende tot het lidmaat-schap,—hy moet de zieken bezoeken, en al die leden der gemeente, minsten vier mlen in het jaar, als eene voorbereiding tot het Heilig Avondmaal. Voor al deze, onderscheide te vervallen pligten, in eene gemeente van 5000 zielen, kunnen drie Leeraren wel bezogel worden.

Maar eene vraag is gedaan: Zyn de middelen onzer publieke inkomsten zoo ontoereikend, dat het Gouvernment zoodanige Predikanten niet aanstellen kan, zonder de onthouding van de bovengem. salarissen?

Hierop antwoordden wy, Neen. Met een surplus inkomsten van £ 20,000 en een nog grooter in het verschiet, zoo als wy onderdigt zyn, behoort deen Gouvernment tot zulk eene nietsbeduidende maatregel toe te vlugt te nemen.

Maar eene vraag is gedaan: Zyn de middelen onzer publieke inkomsten zoo ontoereikend, dat het Gouvernment zoodanige Predikanten niet aanstellen kan, zonder de onthouding van de bovengem. salarissen?

In opzigt tot de regtvaardigheid van den maatregel, zyn wy volkomen tegen het Gouvernment, noch zal dezelve strekken om algemeen genoeg te geven aan de leden van zulk eene uitgebreide gemeente als die, van de Nederduitsche Gereformeerde Kerk.

Uit eene bovenvermelde bageerte om voor de verspreide bevolking dezzer kolonie, de noodige aanstelling van Predikanten te zien stand te brengen, waren wy gegengen ons tegen de voorgestelde onthouding der salarissen niet te verzetten.

Onze vrees wordt echter zeer gematigd en ons gemoed gerust gesteld door eenen brief van den Secretaris van Staat (copy waarvan door het Koloniaal Gouvernment overgezonden is aan het Kerkbestuur) het gevoelen en den waarborg bevestigende van Hare Genadige Majesteit, dat waar de gemeente op hare eigene kosten—eene Kerk en behoorlyke Pastorie opgericht zal hebben, een Predikant door het Koloniaal Gouvernment zal worden gesteld.

van de voorstellers, en hetwelk ik op my neem te zeggen geen plaats heeft in den boezem van onzen waarlyk liberalen Gouverneur.

Daar een surplus inkomsten zulk een zeldzaam verschijnsel is in ons sikkendryk lichte gewelf, kan men verwachten dat onze voorzeten van ekanter "even wyd verschillen zullen als de plien" in de wyse van deszelfs aanwendings; maar indien onze raadbeeren aan de stem der publieke gevoelens willen gevee, dan zyn er twee onderwerpen welke boven alle anderen hunne onmiddelyke aandacht verdienen.

De eerste is, om insolvente boedel te ontsaan van het additioneële 4 pCt. ongeld, hetwelk onlangs door de Nieuwe Insolvente Ordonnantie daarop is geleerd, onder geen beter voorwendsel dan dat van de publieke zaak, dat het Gouvernment daardoor £ 1,500 of £ 1,500 per jaar meer zoude trekken, waaraan een voorloopig onttokte was; en het tweede, de wet-betalingen, welke, als registratie belastingen, uitsluitelyk op een gedeelte der samenleving drukkende, zoo gepast door de publieke stem zyn afgekeurd; hetgeen niet alleen honderd duizende ponden aan de taxateurs betaald, zoudde bespaard hebben, en de eindelijkte wiet die verwacht kan worden daarop te zullen volgen, maar te gelyker tyd antoonende zoudde, dat men met het publiek eeryk te werk ging, door de vermoederde inkomsten, getrokken uit de additioneële imposten op ingevoerde artikelen geleerd (en waartoe de landeigenaars het grootste aandeel bydragen) onttrekken tot het behoorlyk doel, waartoe dezelve oorspronkelyk voorgesteld werden, naimelyk, ter verbetering van de Wegen dezer Kolonie, vooral, daar de hinderpaal van eenen nationaal schuld niet langer in dien weg staat, om de heffing van registratie belastingen te registrarijden, waartoe de gewone inkomsten gynoegzaam zyn, zonder deze byvoeging, getrokken uit de zakken der ingezetenen.

Ik ben, enz. BEN KOLONIST.

DE EMIGRATIE DER BOEREN NAAR NATAL IN 1835—36.

(Uit de Correspondentie van de Graham's Town Journal, van den 6 Juny II.)

(Vertooy uit ons blad van den 31 Mei II.)

Het is geheel onmogelyk voor iemand die onbekend is met de omstandigheden der tyden, om een nauwkeurig denkbeeld te vormen van de nittgestrekte van den lyden der Afrikaansche Boeren ten gevolge van dezen vreezelyken inval der Kaffers. Van hunne wouingen verdreven—hunne eenigste beschutting en bescherming, eenige weinige wagens op het open veld te zamen getrokken—blootgesteld aan het weer—aan herhaalde aanvallen van de Kaffers die het land bedekten—moeders met groote huisgezinnen van kinderen alleen gelat,—bykans geheel zonder bescherming; terwyl het gezigt en de herhaalde aanvallen van den vyand hen in gedurige angst en schrik deden verkeer—al het eigendom verwoest—bloedverantien vermoord—geene dienstboden om hen de geringste diensten te benyssen.

Na zag men moeders omringd met kleine kinderen die om brood schreiden, en niet in staat hen hetzelfde te verschaffen—personen aan ziekten lydende, doch zonder geneeskundige hulp—noch konden zy verkrygen hetgeen velen hunner verlangden, de verlossingen en verordeningen der godsdiensdig ten monde en de handen van de leersner hunner kerk—elke vertrouwing werd onthouden, en de vreegde verwelkte.

Men kan zeggen dat de Engelschen even gelyk de Afrikanen in dezen inval geleden hebben. Het is waar, zy leden; de Engelschen waren groote lyders, maar hun lyden kwam in geene vergelyking met dat der Afrikanen, want, behalve dat hun door de invallers vernield eigendom tweedertien meer dan dat der Engelschen bedroeg, leden de Afrikanen in hun gemoed, door het denkbeeld dat zy vreemdelingen waren. De Engelschen gevoelden dat zy burgers waren van eene groote natie, die hen vroeger of later aan hunne tegenpartijders zoude wreken. Maar de Afrikanen hadden geen zoodanig gevoelen om hunnen geest optebeuren—het verschieft was even duister als het optegenwoordige.

Door den overwinnaar van hun vaderlyk beestuur afgesneden—zonder dienstboden—zonder eigendom—zonder wouingen—zonder hoop—niet dat de schryver zeggen wil dat het beestuur der volkplanting, als door Sir Benjamin D'Urban waargenomen, hen verwaarloosde, of han als vreemdelingen behandelde; neen, geheel anders; maar hun hart was reeds zoo vervreemd geworden door de omstandigheden van hunne vroegere geschiedenis, dat zy het geling van het Koloniaal Bestuur jeregens hen niet op prys konden stellen.

Toen de vrede met de Kaffers gesloten werd, begonnen de Afrikanen gunstiger gezind te zyn omtrent het Engelsch beestuur, en vooral toen zy de werking zagen van het nieuw stelsel door Sir Benjamin D'Urban ingevoerd. Geen volk kende den Kaffer beter dan de Afrikaansch-Hollandse Kolonisten, en van hier was het, dat toen zy zagen dat volk onder de heilzame betogeling van de Engelsche wet en het Eijgelsch gezag, dat zy voor de eerste maal het vertrouwen opvatten dat de grenzen der volkplanting nu eindelijk rust zouden genieten. Zy hadden ook het vooruitzigt, dat in hun gebrek aan werkvolk nu zoudde worden voorzien door de vrystelling der Fingoes van de heerschappy der Kaffers, 15,000 van wien in den oorlog in vryheid waren gesteld door het beestuur der volkplanting, in de kolonie zyn gebragt, en in het neutraal grondgebied, tusschen de Visch en Keiskamaryveren werden gelokerd, honderden waarvan de Afrikanen aankleefde, niet alleen in den loop hunner reis door Kafferland, toen zy als huone beschermers en verlossers afgeerden, maar ook toen zy in het land aankwamen, dat tot hunne woonplaats bestemd was. Toen de Afrikanen na volbragte dienst terugkeerden, traden mannen, vrouwen en kinderen in hunne dienst, en volgden hen honderde mylen ver, niettegenstaande zy onbekend waren met hun gedrag—en hunne taal.

Toen de Fingoes aan de Keiskama gelokerd waren, benoemde het Gouvernment eene burgermagt uit Oliphants Hoek, onder bevel van Piet Uys, ter hunner bescherming. De Schryver had gezegende dien tyd eenen vriendschappelyken omgang met dien waardigen, overschrokken, maar tevens ong-lukkig man; velen zyn de uren geweest dien hy des nachts rondom de wachtvaren met hem en de waardige mannen die hy onder zyn bevel had, heeft doorgebragt. Gedurende dezen tyd bezocht de Gouverneur de legerplaats van Uys, en wetende, dat de Boeren voornemens waren na den oorlog de kolonie te verlaten,

Toen de Gouverneur en de legermagten uit het land van Hintza terugkeerden, na de Britsche handelaars en dienstboden, de Zendingen en Fingoes onttat te hebben—werd deze geleede hoop waanen, vrouwen en kinderen onder opzigt van Kolonel Somerset en de Hollandse Burgers van Swellendam geplaatst, en, zoo als men vermoeden kan, zyn hunnen toestand door het land met vele vrygheden gepand—en hoewel deze burgers, gelyk bykans zes maanden lang op het slagveld had gestaan, die vrede verlangden naar huis te keeren, heeft de schryver, die gedurende de geleede bewezing tegenwoordig was, reter nooit eene vriendelyke daad aan den kant der Hollanders jegens de Fingoes gezien van gehoord.

graf Sir Benjamin D'Urban hem op eene vriendschappelyke wyse berigt van zyne toekomstige staatkunde, en de waarschynlyke werking derzelve, toen Uys antwoordde, "Sir! indien zulke dingen plaats vinden, zal ik niet trekken."

De oorlog eindigde, en alles werkte goed; de Kaffer-natie werd onder de betogeling van Britsche magt gebragt—honderde Fingoes waren in der Boeren dienst getreden, en voor de eerste maal in de geschiedenis der volkplanting, brak eene schitterende straat van hoop uit, en vervulde alle partyten met blydschap over de verwachting van duurzame vrede, met zekerheid van leven en eigendom.

Maar, hoe verrukkend deze straat ook was, was zy echter van even korten duur als de morgen wolk, want de vreedgebeker was zoodra niet aan de lippen gebragt, of er kwam tyding van Engeland, dat de tegenwoordig staat van zaken verkeerd, ja, stellig verkeerd was, en niet toegelaten konde worden, en dat de Secretaris voor de kolonie bovendien verklaard had, dat "de Kaffers voldeeden reden hebben gehad tot den oorlog, en dat inden oorspronk der tuit regtvaardigheid aan hunne zyde was."

Deze depeche van het Gouvernment te Huis, de Kolonisten berispende, en de Kaffers regtvaardigende, de nieuwe provincie opgevende, en by gevolg Britsch gezag uit Kafferland verplaatende, werd door de kolonisten innig gevoeld. De Engelschen beschouwden zich beledigd, en met overvondende verachting behandeld; de Afrikaansche Hollanders beschouwden zich gekrenkt door een man (die van hun eigen geslacht afstamde, en die geengen soehey zyne eigene gevoelens van nationaliteit optoofren op het altaar van eigene grootheid—de Fingoes werden opgevegen als slagtoffers aan de bloeddoord der Kaffers—de Chamie en Cluis rivieren werd met hun bloed gevurd, terwyl hunne vermoorde lichamen voor den mond van het geslacht van Forten Beaufort en Peddie, verstreofd lagen. De tooneelen destyds door den sohryver bygewoend, waren aller-afschuwlykst, en zelfs zo' erg dat een der Fingoes amspieding kregg hem te vragen, "waaron' zyn volk uit het Kafferland was gebragt, indien zy aldus door hunne onverzoeuylke en wreede overheerschers moesten worden omgebragt."

DE FACTORY BILL.

BYENKOMST TE BRADFORD.

Op 11 Woensdag avond werd eene talryk byeenkomst van geesteliken, kooplieden, fabrikanen, molen-eigenaren, handverkeelenden en andere ingezetenen van Bradford gehouden, in een publiek gebouwen in die stad, genaamd Temperance Hall, ten einde de gepastheid in overweging te nemen om aan het lighuis een verzoekschrift in te dienen, ten voordeele van de emendatie van Lord Ashley op de voorgestelde Factory Regulatie Bill.

De heer J. Pollard, een der Magistraten van Yorkshire, werd tot voorzitter gekozen, en opende de byeenkomst. De heer Scorsby, warden van Bradford, stond op om de eerste resolutie voorsteltel:— "Dat, deze byeenkomst haar leedvezen betuigt over de tegenkanting van Lord Ashley's emendatie op de Factory Bill, thans voor het Lagerhuis, en overtuigd is, dat de reatmatige eisch van de factory bevolking vordert, dat de tzen van art. 11 voor alle jonggeboeren in de factories gebragt, gedurende 5 dagen in de week worden verminderd tot 10 uren, en des Zaturdags tot acht; en dat geene gedruide redeneen aangetoond zyn om den tegenwoordigen werktyd te regtvaardigen."

De Berwaarde Docter deed toen eene krachtvolke aanspraak, welke met geestdrijf beguecheld werd. Hy zeide, dat hoewel de resolutie met de betoging van leefvezen aanvying, by echter zyne bydschap moest te kennen geven gepast te zyn, en dat geene redeneen was, niet alleen voor de factory bevolking, maar voor vrouwen en kinderen, en die werkende klasse van Engeland over het algemeen, doordien Hare Majesteits Gouvernment en de Wetgeving tusschen beiden waren gekomen om het volk te beschermen tegen overvulligen arbeid. Zoo verhal het Gouvernment goed gehandeld, maar men kon beter gedaan hebben. Toen hetzelve bevond, dat het gros der vertegenwoordigers in het Lagerhuis voor de werkende klasse was, moest men aan Lord Ashley gevelyk en met bydschap dat vooregt verand hebben, hetwelk by door zyne menscheelike en christelyke pogingen voor de factory arbeiders trachtte daartestellen. (Hoor, hoor.) Het was eene kwestie vry van staatkunde en partydigheid; en het was aangenaam te zien dat zoo veel menschen die door hetzelfde staatkundig gevoelen als de Ministers geregeerd werden, als diegenen die tegen hen waren ten voordeele van de emendatie van Lord Ashley hadden gestemd. (Hoor, hoor.) Hy (Dr. Scorsby) was onlangs in London geweest, en had met vele personen gesproken, en eenigen haanen van veel invloed, en hy hoorde slechts een gevoelen over de Factory kwestie, en dat was eene gevoel van deelneming in het lot der volkplanting. (Hoor, hoor.) Hetzy het groot deel waarnaar Lord Ashley shans streefde, bereikte of vertragt werd, was by echter overtuigd dat de meerderheid des lands dat doel voorstond; en hy gevoelde zich overtuigd, dat dat doel op een ver af zyde tydtyd bereikt, en zulk een maatregel genomen zoudde worden, als die edele Lord roommens was als de wet des lands voorsteltel. (Toeluchting.) Hy was verlyd te zien dat het stelsel van bovenmatigen arbeid tegengegaan zoudde worden door de wetbeplating welke door de wetgeving zoudde worden gemaakt, voor de malting van den arbeid van vrouwen en kinderen in onze factories. Indien het wet des lands werd—en hy was verzekerd dat dit zoude zyn—dat die sietu hantsele zoudde kunnen tegen gaan—dat vrouwen en kinderen in de fabrieken, met een goed beheeren te werken, zoudde een edel grondgebied—en den daargesteld. (Hoor, hoor.) De tegenstrevens van den maatregel hadden gezegd dat, indien zulk eene wetbeplating gemaakt werd, het loon der werkende klasse grooelyk zoudde worden verminderd. Mogelyk kon er eenig gevoel zyn in den aanvang ontaanen, maar het uiteindelijk gevolg zoudde groote gezondheid en gemak zyn voor de werkende klasse. Het zoudde voor de werkende klasse beter zyn minder loon in voorspoed te genieten, en veel beter loon in tyden van drukte, hetgeen hy geloofde dat het gevolg der 10 uren bill zoudde zyn. (Hoor.)

De heer Walker, (van de uitgebeirde firma van Wood & Walker) werd gevraagd de resolutie te ondersteunen, en met toeluchting ontvengen. Hy zoudde de resolutie van den edelen heer Scorsby zyne hartelyke oedertuening geven. Men zoudde hem verschoonen wanneer by deze talryk byeenkomst—eene byeenkomst welke beweest dat de inwoners van Bradford grooter belang stelden in het onderwerp dan immer te voren aan den dag is geleerd—berispende dat de factory bill, door Sir J. Graham, als Secretaris van Staat, voorgedragen, voorsteltel, alle jongere personen beneden 18 jaren oud; en dat sietu hantsele zoudde kunnen tegen gaan—dat vrouwen en kinderen in de fabrieken, met een goed beheeren te werken, zoudde een edel grondgebied—en den daargesteld. (Hoor, hoor.) De tegenstrevens van den maatregel hadden gezegd dat, indien zulk eene wetbeplating gemaakt werd, het loon der werkende klasse grooelyk zoudde worden verminderd. Mogelyk kon er eenig gevoel zyn in den aanvang ontaanen, maar het uiteindelijk gevolg zoudde groote gezondheid en gemak zyn voor de werkende klasse. Het zoudde voor de werkende klasse beter zyn minder loon in voorspoed te genieten, en veel beter loon in tyden van drukte, hetgeen hy geloofde dat het gevolg der 10 uren bill zoudde zyn. (Hoor.)

De heer Walker, (van de uitgebeirde firma van Wood & Walker) werd gevraagd de resolutie te ondersteunen, en met toeluchting ontvengen. Hy zoudde de resolutie van den edelen heer Scorsby zyne hartelyke oedertuening geven. Men zoudde hem verschoonen wanneer by deze talryk byeenkomst—eene byeenkomst welke beweest dat de inwoners van Bradford grooter belang stelden in het onderwerp dan immer te voren aan den dag is geleerd—berispende dat de factory bill, door Sir J. Graham, als Secretaris van Staat, voorgedragen, voorsteltel, alle jongere personen beneden 18 jaren oud; en dat sietu hantsele zoudde kunnen tegen gaan—dat vrouwen en kinderen in de fabrieken, met een goed beheeren te werken, zoudde een edel grondgebied—en den daargesteld. (Hoor, hoor.) De tegenstrevens van den maatregel hadden gezegd dat, indien zulk eene wetbeplating gemaakt werd, het loon der werkende klasse grooelyk zoudde worden verminderd. Mogelyk kon er eenig gevoel zyn in den aanvang ontaanen, maar het uiteindelijk gevolg zoudde groote gezondheid en gemak zyn voor de werkende klasse. Het zoudde voor de werkende klasse beter zyn minder loon in voorspoed te genieten, en veel beter loon in tyden van drukte, hetgeen hy geloofde dat het gevolg der 10 uren bill zoudde zyn. (Hoor.)

Hoewel het Huis zyn voorstel, na lange beraadslaging, had goedgekeurd, haalde Sir J. Graham het Huis echter over, deszelfs uitspraak in te trekken, en aldus werd de zaak voor verdere overweging tot Vrydag uitgesteld. Nu waren de ingezetenen van Bradford vrygekomen om hun gevoelens over de kwestie te uiten, en de handen van den edelen Kampreuter der werkende klasse te versterken. De vraag was nu niet langer of er eene betogende vermindering van den arbeid in factories zyn moest—dit was reeds lang beslist; de vraag was, of de tyd van arbeid door Sir J. Graham voorgeschreven, of die van Lord Ashley, het meest overeenkomstig was met den wensch der fabriek bevolking; Hy (de heer Walker) was overtuigd dat de stem der byeen-

komst voor de vermindering van 10 uren zoudde zyn. (Luid gelyk.) De werkende klasse vroegen zulke als eene zaak van regtvaardigheid onttrent ben en huone kinderen, en het publiek was het met hen eens. (Gelyk.) Maar het bleek dat zy niet anders stelsel ingezetende te kansen hadden. Sir J. Graham heeft in opzigt tot deze kwestie, eene wet ingelezen die in de wetgeving zonder voorbeeld is. (Hoor.) Hy was niet tevreden met het ryg-besluit van het Lagerhuis, dat eene vermindering tot 10 uren zoudde plaats hebben, maar hy scheen besloten te hebben de vermindering van 12 uren arbeid te wederstrevan, wat anderen daarvoor ook doen mochten. Wy kan na in Bradford, of dies nabylid, gevonden worden, die hun onderzochten zal? Er was geen fabrikan op die byeenkomst, noch zoudde zich een aldus vertonen, om zulk een besluit te regtvaardigen. (Hoor, hoor.) De werkende klasse, en huone dienstheeren waren daar tegen. (Gelyk.) Maar Sir J. Graham poogte de fabrikanen overtehalen zich met zyn gezigten te vereenigen. Hy streefde zeer om de werklieden te doen geloven dat hun loon vermindert zoudde worden, indien de emendatie van Lord Ashley niet werd; maar de werkende klasse sloegen geen geloof aan zyn loestelsel (Gelyk.) Velen lieten dienstheeren geloofden of ook niet aan. (Hoor.) De werkende klasse waren echter gegengen den kans te varen. Zy begeerde niet dat Sir J. Graham de verantwoordelykheid op zich zoude nemen. (Gelyk.)

Er waren duizende werklieden als over de zaak van loon, als in verband, staande met den voorraad van arbeid, ten veel beter begrip hadden, dan Sir J. Graham, indien zy oordeelen moesten volgens zyne gezegden en deden in opzigt tot de factory kwestie. (Gelyk en gelyk.) Indien zy het op wendden op de fabriek distriktien, zoudde in dit als in het naburig Graafschap, zoudde men vinden dat vele fabrieken opperigt zyn, die gedurende eenige jaren hebben stil gestaan. Ingeval de werktyd op verkort werd, en indien het tegenwoordig bedrags van goederen in aanvaag was—waaraan by niet verlyd,—zoudde deze fabrieken aan het werk gaan. Men zoudde handlen hooffig hebben om by de werktuigen te zyn, en in plaats dat wy menschen het redelyk werk van een deden, zoudde zyn noodig zyn om het tegenwoordig werk van tyf te verrijsten; en dit zoudde werk verschaffen aan hetgeen men de overvullige bevolking gelief te noemen. (Gelyk.) Zulk eene schikking konde daan geene strikking hebben om het loon te verminderen, dat het zoudde onder de arbeiders eene wederverving doen ontwaan om werk te bekomen (al zy alle wisten dat de vrede in alle hysk prizen verzoekt was. (Hoor, hoor.) Maar de kwestie behoort tot geen onderwerp van bloote gelykelyk berekening te worden gemaakt. Er waren andere overwegingen. Hy kon uitvinden over het lichamslyk kwaad, maar dit kwam binnes den kring van Dr. Outwaite, die by verlyd was tegenwoordig te zyn. Hy herinnerde zich dat zulk eene kindereelk was, die de meeste publieke byeenkomsten die te Bradford oordeel de 10 uren kwestie behoudt, ten by zyne professionele ondervinding te kennen gaf oore dnoedige gevogten zyn verjongd fabriekwerk. (Gelyk.) Maar by (de heer Walker) zoudde de volwaaenen, die van 's morgens zes tot 's avonds ten half acht uren werken moesten, vragen, of zy in dien tyf geuoogene schepten? ("Neen.") Indien dezelve dus in lang was, wat moest het dan zyn voor eenige kinderen, welke, reeds waaraan een tyd te meer loopen moesten van hunne wouingen naar de factories, en dit in alle straten van Bradford. (Hoor, hoor.) Zy moesten lang de straten en steegen draven, hoe loud of gaur het weer ook was, voor 8 uren in dien morgen, en ten half 8 uren 's avonds moesten zy de warme licht van een fakkel verlaten, om zich weder aan de streghed des winters blootsteltelen. (Hoor, hoor.) Gesond verstand zoudde dus dat zulk eene maatregel niet anders kon aandeelk zyn ten voordeele der gezondheid; maar waaraan zy alle den goetsoedigen van de grootste ondervinding na aan oerordent waren van de schadelijke strekking van zoodanige dienst, was het voorzeker de pligt der wetgeving volgens die principien te handelen. (Hoor, hoor.) Ten slotte zoudde zy zegen, dat by vertruowde dat deze de laatste byeenkomst zoudde zyn die zy bytewonen hadden om de Tien uren Bill te gebragt te stellen. (Hoor, hoor.) Maar de Tien uren Bill is gebragt besloten had te polgharden in zyne tegenovering van de regtmatige vorderingen der fabriek bevolking,—da vretrouwe by dat zy altoos bereid zoudde zyn huone eelien voorganger, Lord Ashley, te ondersteunen. (Gelyk.) Het werk waarin zy gebedelk waren, was een van zulk groot belang, en zoo op het naauwst verbonden met de aller gewigtigste belangzaken van den mensch, dat hetzelve verrijdende te worden behaandeld, en zoo als de Factory Bill, die de beste middelen, door de grootste vereeniging van de arbeid, en door de yverste medewerking van elken vriend van zyn geul cat. (Luid gelyk.)

De resolutie werd goedgekeurd onder luid gelyk en zonder de minste tegenkanting. De heer W. Morgan, B.D. stelde in eene korte maar gepaste aanspraak voor, dat de Factory Bill, thans voor het Lagerhuis, en overtuigd is, dat de reatmatige eisch van de factory bevolking vordert, dat de tzen van art. 11 voor alle jonggeboeren in de factories gebragt, gedurende 5 dagen in de week worden verminderd tot 10 uren, en des Zaturdags tot acht; en dat geene gedruide redeneen aangetoond zyn om den tegenwoordigen werktyd te regtvaardigen."

De heer W. Morgan, B.D. stelde in eene korte maar gepaste aanspraak voor, dat de Factory Bill, thans voor het Lagerhuis, en overtuigd is, dat de reatmatige eisch van de factory bevolking vordert, dat de tzen van art. 11 voor alle jonggeboeren in de factories gebragt, gedurende 5 dagen in de week worden verminderd tot 10 uren, en des Zaturdags tot acht; en dat geene gedruide redeneen aangetoond zyn om den tegenwoordigen werktyd te regtvaardigen."

De heer W. Morgan, B.D. stelde in eene korte maar gepaste aanspraak voor, dat de Factory Bill, thans voor het Lagerhuis, en overtuigd is, dat de reatmatige eisch van de factory bevolking vordert, dat de tzen van art. 11 voor alle jonggeboeren in de factories gebragt, gedurende 5 dagen in de week worden verminderd tot 10 uren, en des Zaturdags tot acht; en dat geene gedruide redeneen aangetoond zyn om den tegenwoordigen werktyd te regtvaardigen."

De heer W. Morgan, B.D. stelde in eene korte maar gepaste aanspraak voor, dat de Factory Bill, thans voor het Lagerhuis, en overtuigd is, dat de reatmatige eisch van de factory bevolking vordert, dat de tzen van art. 11 voor alle jonggeboeren in de factories gebragt, gedurende 5 dagen in de week worden verminderd tot 10 uren, en des Zaturdags tot acht; en dat geene gedruide redeneen aangetoond zyn om den tegenwoordigen werktyd te regtvaardigen."

De heer W. Morgan, B.D. stelde in eene korte maar gepaste aanspraak voor, dat de Factory Bill, thans voor het Lagerhuis, en overtuigd is, dat de reatmatige eisch van de factory bevolking vordert, dat de tzen van art. 11 voor alle jonggeboeren in de factories gebragt, gedurende 5 dagen in de week worden verminderd tot 10 uren, en des Zaturdags tot acht; en dat geene gedruide redeneen aangetoond zyn om den tegenwoordigen werktyd te regtvaardigen."

OOSTENRYK.—BARON SALOMON ROTHSCHILD.

WEENEN, 20 FEB.—De Keizer heeft door opene brieven van den 15' dezzer, gecontra-signeerd door al de Ministers, en verzegeld met het groot zegel, aan Baron Salomon Rothschild, het hoofd der firma van Rothschild in onze hoofdstad, en aan zyne mannelijke en wettige erfgenamen, het regt vergund om vastgoed van alle soorten te koop en te bezitten in de Provincien Moravie en Silesie. Hy verkrygt zoo den regt dat aan alle Israeliten die het Oostenryksch gebied ontzagd wordt. De titel van honorair burger, welke aan hen in het voorleeren jaar door onze Municipaliteit geschonken werd, verzekert hem ook van een gelyk voorregt in onze hoofdstad.—Times.

HET VELD VAN WATERLOO.

BRUSSEL, 21 MAART.—Baron Kielesnasse, de Hanoversche Minister in der Haag en in Brussel, is te Waterloo geweest om het slagveld in oogen-schouw te nemen. Hy gaf de noodige bevelen om het monumet te verbeteren, hetwelk opperigt is ter gedachtenis van de Hanoversche troepen die in dien slag gesneveld zyn. Zyne Excellentie heeft den Burgermeester verzocht zoo goed te zyn het opzigt te houden over het werk.—Times.

FOR THE... Benfont, Caledon, Clan-Will, Colerberg, Graaff-Reinet, Malmesbury, Paarl, Port Natal, Somerset, Stellenbosch, Swellendam, Tullaght, Tygerberg, Uitenhage, Wellington, Worcester.

AGENTS

- FOR THIS PAPER IN THE COUNTRY DISTRICTS,
Beaufort, Mr. A. P. Marling,
Caledon, Mr. J. J. Tessaar,

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, JUNE 17, 1844.

ONE of the most important duties of a Government is to provide not only for the education of the people, but more particularly for their religious instruction.

Of late an attempt has been made, by the appointment of a Superintendent of Education, to place within the reach of all classes of the population, the means of obtaining proper education.

With regard to religious instruction, connected with public worship, the Government propose, to appoint additional Ministers for the Church of England and the Dutch Reformed Church,

But a question has been put: Are the means of our public Revenue so deficient that the Government cannot appoint such Ministers without withdrawing the above salaries?

As to the justice of the measure we are entirely at issue with Government, nor will it tend to satisfy the generality of the Members of such an extensive Community as that of the Dutch Reformed Church.

From an over anxiety to obtain for the scattered population of this Colony, the necessary appointment of Ministers, we were inclined not to object to the proposed withholding of the salaries.

Our fears are greatly removed, and our mind much relieved by a letter from the Secretary of State (a copy of which was transmitted by the Colonial Government to the Church Government),

The several Communities of our Church, have given an example, of sacrifices made and daily making for the promotion of the great desideratum.

It has been insinuated, as if the Church in Cape Town in the support of her poor, about 80 in number, derive the means from legacies or other existing funds.

the Government should allow itself to be influenced by such unfounded information.

Another expedient has been suggested, that of withdrawing one of the three Ministers in Cape Town, and appointing him to a Ministry in the Country.

But the suggestion comes with a particularly bad grace, at a moment, when the Community, with a view of extending the means of public worship and religious instruction, is now busy at their own expense, in erecting a second Church.

We therefore sincerely hope that the Government, will see the necessity and the propriety, of leaving things as they are, and at the same time, from the surplus of Revenue, provide for that, which is imperiously required, the appointment of additional Ministers for the several Churches, which are at present without a Pastor.

Original Correspondence.

TO THE EDITOR OF "DE ZUID-AFRIKAAN."

19th June 1844.

SIR,—You inquire in your paper of the 11th instant: "What then is more necessary—the payment of salaries to Clerks, &c., or the employment of that amount to the appointment of four additional Ministers?"

O. P. Q.

SIR,—The Minute submitted by His Excellency the Governor, announcing the cheerful prospect of an increase in the revenue, has been read with unmingled satisfaction by the inhabitants of this Colony; inasmuch as it demonstrates clearly, that the mercantile transactions have increased in the same ratio with the revenue derived therefrom, which augurs well for the superior foresight of those individuals who planned a different mode of raising the revenue than by the odious and universally detested direct taxes.

I think it should have been the last measure proposed to swell the revenue, which already exhibits a surplus, and the tyrant's plea "necessity" can therefore not be urged on its behalf; but from the manner in which it was introduced, it appears that a provision for checking evils and punance flows, as part of the partial system which honors the favor in the eyes of the proposer, and which I venture to say is alien from the bosom of our truly liberal Governor.

The long nights of winter bring with them the usual Caffer visitations in the vicinity of this town. On Monday morning the huts on a cattle kraal of Mr. John Carlisle, in this neighbourhood, were entered by two Caffers during the absence of the men herding the cattle, and the women collecting their firewood;

It is quite impossible for any one not acquainted with the circumstances of the times to form any correct idea of the extent of the sufferings of the Dutch from this dreadful invasion by the Caffers.

defence a few wagons drawn together in the open country—exposed to all weathers—to repeated attacks from the Caffers who thronged the country—others with large families of children left alone, left nearly unprotected, while the night and repeated attacks of the enemy kept them in constant dread and terror—property all destroyed—relations killed—no servants to render them the least aid.

Now were to be seen mothers surrounded with young children crying for bread, and not able to supply their wants—persons suffering from affliction without medical aid—nor could they obtain what many greatly desired, the comforts and ordinances of religion from the lips and hands of the ministers of their church—every comfort was withdrawn and joy was withered.

It may be observed that the English suffered alike with the Dutch in this invasion. True, they did suffer, the English were great sufferers, but their sufferings fell far short of the Dutch, for independent of property destroyed by the invaders, being more than two-thirds more than the English, the Dutch suffered in mind from a feeling that they were aliens.

Cut off by conquest from their parent government, without servants—without property—without homes—without hope—not that the writer would intimate that the government of the Colony, as administered by Sir Benjamin D'Urban, neglected them, or treated them as aliens, far otherwise, but they had already become so estranged in heart from the circumstances of their past history, that they could not estimate the conduct of the Colonial Government towards them.

When peace was made with the Caffers, the Dutch became more favourably disposed to the English government, and especially when they saw the working of the new system adopted by Sir Benjamin D'Urban. No people knew the Caffers better than the Dutch Colonists, and hence when they saw that nation brought under the wholesome restraint of English law and authority as established in Cafferland, they felt for once confidence that now at length the Frontier of the Colony would have rest.

The war ended, and all things worked well, the Caffer nation was brought under the restraint of the British power—hundreds of Fingoes had gone out into the service of the Boers, and for once in the history of the Colony, a bright beam of hope broke forth cheering all parties in the expectation of lasting peace, with security of life and property.

But cheering as this ray was, it was transient as the morning cloud, for no sooner was the cup of joy raised to the lips than news arrived from England stating that the present state of things was all wrong, decidedly wrong, and could not be allowed to exist, and that moreover the Secretary for the Colonies had declared that "the Caffers had an ample justification of the war, and that in the origin of the quarrel justice was on their side."

This dispatch from the home government reproaching the Colonists, and justifying the Caffers, giving up the new Province, and of consequence removing the British power out of Cafferland, was deeply felt by the Colonists. The English felt insulted and treated with undeserved contempt; the Dutch felt contemned by a man who was of their own lineage, but who seemed willing to sacrifice his feelings of nationality on the shrine of personal aggrandizement—the Fingoes were given up as victims to the rapacity of the Caffers—the Chumie and Clusie rivers were dyed with their blood, while their slaughtered bodies lay under the very guns of Fort Beaufort, and Peddie. The scenes witnessed by the writer at that time were most revolting, and were such as to induce a Fingoe to ask him "why his people had been brought out of Cafferland, if they were thus to be destroyed by their implacable and cruel task-masters."

CAFFER DEPREDACTIONS.

The long nights of winter bring with them the usual Caffer visitations in the vicinity of this town. On Monday morning the huts on a cattle kraal of Mr. John Carlisle, in this neighbourhood, were entered by two Caffers during the absence of the men herding the cattle, and the women collecting their firewood;

When the Governor and forces returned from Hintza's country, having rescued the British traders and servants, the missionaries and Fingoes—this whole mass of men, women, and children were placed under the direction of Col. Somerset and the Dutch Burgers of Swellendam, and as might be supposed, much difficulty attended their progress through the country; and though this Burgers force had been in the field for near six months, and were anxious to get home, yet the never saw nor heard of one unkind act on the part of the Dutch towards the Fingoes.

Mr. Gerrit Delpert, within an hour after leaving town for home, was waylaid by several Caffers on the high road near Botha's Hill. He turned his horse aside to escape, as they pursued him, but receiving a severe wound on his knee from a stone thrown at him, he fell, and secreted himself for a few moments in the bush, whilst the Caffers seized his horse. Although lame from the blow, he got to Col. Somerset's, who immediately ordered a patrol.

The spoors of five Caffers have been seen coming in this direction, but could not be traced further on other side of the town lands. They no doubt belong to the same gang that attacked Delpert; two only pursued him, but he was confident there were more.—G. T. Journal, June 6.

With reference to the foregoing case of the farmer Delpert, information has been received this morning of the result of the pursuit made by a military patrol, on the trail of the marauders. It appears that this patrol found the spoor of two Caffers and of two horses, evidently mounted, leading along the old road to Hermanus Kraal. On reaching Koesters Drift they came upon the farmer's mare. She was in the thick bush, and without saddle or bridle. At the 10 mile stone, the spoor turned suddenly back, into a deep kloof, and from thence up the Grass Ridge towards Botha's Hill—by the old wagon road from Driver's Bush to Committee. This road was kept for some miles, to the bottom of the hill, when it turned off direct to the Kooms. Here another mare was found. She had been ridden till knocked up, and then left in the dense bush. From this point, the impervious character of the bush, the spoor could not be followed any further. In returning to town the patrol fell in with some cattle herds who gave them information of having seen four Caffers in a certain direction, and on proceeding to the spot they found another mare made fast with a Caffers reem at the bottom of a kloof, near Koesters Drift. This animal was unloosed and brought to town by the military party.—G. T. Journal, June 6.

THE FACTORIES BILL.

MEETING AT BRADFORD.

On Wednesday evening last a numerous and influential meeting of the clergy, merchants, manufacturers, millowners, operatives, and other inhabitants of Bradford, was held at the spacious public building in that town called the Temperance Hall, for the purpose of considering the propriety of petitioning the House of Commons in favour of Lord Ashley's amendment to the proposed Factories Regulation Act.

Mr. J. Pollard, one of the magistrates for the West Riding of Yorkshire, was called to the chair, and opened the proceedings by saying—If, when a few short weeks ago, I had the honor to preside over a meeting convened for objects similar to those which we have this day met to promote, I thought I had good ground for congratulating you upon the ameliorated circumstances of that sacred cause of justice and humanity which you had in hand—far, notwithstanding the sarcasms of my Lord Brougham and the sneers of Sir J. Graham, the cause of humanity I will still be bold enough to call it—how much more have I now reason to congratulate you upon the success which has so signally triumphed beyond your most sanguine expectations. (Loud applause.)

The Rev. Dr. Scrobbly, vicar of Bradford, came forward to move the first resolution.—That this meeting deeply regrets the opposition to Lord Ashley's amendment to the Factories Bill now before the House of Commons, and is convinced that the just claims of the factory population require that the hours of labor for all young persons employed in factories should be limited to ten per day for five days in the week, and eight on Saturday; and that no sound reason has been offered to justify their present period of employment.

The Rev. Doctor delivered an energetic speech, which was most enthusiastically received. Although the resolution, he commenced by expressing regret, he could not but express his congratulations on the point which had been gained, not only for the manufacturing population, their wives, and their children, but also for the working men of England generally, by Her Majesty's Government and the Legislature having interfered for the protection of the people from excessive labor. So far the Government had done well; but they might have done better. When they found that the great mass of the representatives in the House of Commons sympathized with the working population, they might have cheerfully and gracefully conceded to Lord Ashley that boon which in his humane and Christian efforts, he was seeking for the factory-workers. (Hear, hear.) It was a question free from politics or party; and it was pleasing to see that both men who professed the same politics as the Ministers and those who were opposed to them had voted for the amendment proposed by Lord Ashley. (Hear, hear.) He (Dr. Scrobbly) had lately been in London, and he had conversed with many persons, and some of them of great influence, and he found but one expression on the part of the manufacturing population. (Hear, hear.) Whether the great object for which Lord Ashley contended were carried now or were delayed, he felt that the sympathy of the great majority of the country was in favour of that object; and he felt assured also that at no distant period that object would be attained, and such a measure as the noble lord proposed would be the law of the land.

He was happy to see that the system of excessive labor would receive a check by the enactment which would be passed by the Legislature for the limitation of the labor of females and young persons in our factories. If it became the law of the land, he felt assured that it would add nothing that could stop or prevent it. He felt that the principle should not work more than 10 hours a day, a noble principle would be established. (Hear, hear.) It had been said by the opponents of the measure, that the wages of the working classes, if such an enactment were made, would be considerably reduced. Probably these might be some difference at the first; but the ultimate effect would be increased health and comfort to the working classes. The working classes would be far better off by getting a little less wages in prosperity, and far better wares in times of depression, which he believed would be the effect of a 10 hours bill. (Hear, hear.) Mr. C. Walker (of the extensive farm of Wood and Walker) was called on to second the resolution, and was received with great applause. He cordially seconded the resolution proposed by the Rev. Dr. Scrobbly. He might be excused for reminding that numerous meetings—a meeting showing that the inhabitants of Bradford were taking a greater interest than ever in the subject at issue—that the Factories Bill introduced by Sir J. Graham, as Secretary of State, proposed that young persons under 18 years of age and all females should be prevented from working in the night and more than 12 hours per

day. This proposition comprehended the improvement to which Dr. Scrobbly had adverted, for, if passed into a law, it would prevent the evil of night working, which even now existed in many parts, and it would prevent females of every age from being employed in factories more than 12 hours a day. (Hear, hear.) Now, he considered these great improvements on the existing law, but there still would remain an amount of evil regarding work in factories which he hoped it would be the decision of that meeting to improve the Legislature to remedy. (Hear, hear.) Lord Ashley had, in conformity with his proceedings for many years, proposed as an amendment that no young persons nor women of any age should work more than 10 hours a day. (Cheers.) Although he obtained the sanction of the house to his proposition, after a full discussion, yet Sir James Graham, by some strange management, induced the house to contradict its decision, and thus the matter was left for further consideration till Friday. Now, the inhabitants of Bradford were met to express their opinions as to the position of the question, and to strengthen the hands of the noble champion of the rights of the working classes.

The question was not now whether there should be a legislative limitation at all of factory labor—that had long been decided; the question was whether the period of labor prescribed by Sir James Graham, or that by Lord Ashley, was the most in accordance with the wishes of the manufacturing community? He (Mr. Walker) was persuaded that the voice of that assembly would be raised in favour of the 10 hours limitation of labor. (Loud cheers.) The working classes asked for it as a matter of justice to themselves and their children, and the public sympathized with them. (Cheers.) But it appeared that they had a formidable opponent to their claims. Sir J. Graham was adopting a procedure in reference to this question which formed something like a new mode of legislation. (Hear, hear.) He would not be satisfied with the deliberate decision of the House of Commons, that a 10 hours limitation should take place, but he appeared determined to resist the reduction of 12 hours labor, whatever was the opinion of other people. Now, what in Bradford or its neighbourhood, could be found to stand forward in his support? There was not a manufacturer in that meeting, nor would any venture to present themselves, to justify such a measure. (Hear, hear.) The working classes and their employers were opposed to it. (Cheers.) But Sir J. Graham attempted to persuade the manufacturing community to adopt his notions. He tried hard to induce the operatives to believe that their wages were to be reduced if Lord Ashley's amendment became law; but the working classes did not believe in his doctrine. (Cheers.) Many of their employers also did not believe it. (Hear.) The working classes did not want Sir James Graham to bear the responsibility. (Cheers.) There were thousands of operatives who understood the economy of wages, as connected with the supply of labor, better than Sir James Graham, if they were to judge from his sayings and doings on the factory question. (Laughter and cheers.) If they looked at the manufacturing districts, both in this and the adjacent country, it would be found that many factories were erected which had not been employed for years. In the event of the time of labor being shortened, and if the present extent of goods were required—which he did not doubt would be the case—these factories might be set to work. He would be required to attend the machinery, and instead of five persons doing the reasonable work of six, six would be engaged to do the present work of five, which would call into employment what was called the superabundant population. (Cheers.) Such an arrangement would not, therefore, have a tendency to reduce wages, because it would lessen competition amongst laborers for employment; and they all knew that competition produced low prices in all things. (Hear, hear.)

But the question ought not to be made one of mere pecuniary calculation. There were other considerations. He might refer to the physical evils, but these had come under the province of Dr. Guthrie, whom he was glad to perceive on the platform. He recollected that he was present at the first public meeting which was held in the Bradford in the 10 hours question, when he brought his professional reputation to bear on the evil consequences of lengthened factory labor. (Cheers.) But he (Mr. Walker) would ask those who were adults who must be at work at 6 in the morning till half past 7 at night, if they liked the hour? ("No.") Then, if they were too long for them, must they be for their children—female children, many of whom had a mile or more to walk from their homes to the factory, in all sorts of weather? (Hear, hear.) They had to trudge the streets and lanes of the district, however cold and inclement the season, before 6 in the morning, and at half past 7 at night they had to leave a heated factory atmosphere to go to meet the blasts of winter. (Hear, hear.) Common sense told them that such a state of things could not be otherwise than injurious to health; but when they were also assured of the prejudicial nature of such engagements by medical men of the greatest experience and eminence, surely it became the duty of the Legislature to act upon the evidence. (Hear, hear.)

In conclusion he would only further state, that he trusted that the meeting of the 10th inst. would be called upon to attend for the purpose of promoting the Ten Hours Bill. But if they were able to do so, Sir J. Graham was determined to continue his opposition to the just claims of the manufacturing population, then he trusted that they would be always ready to support their noble leader, Lord Ashley. (Cheers.) The work in which they were engaged was one of such immense importance. It was so intimately allied to the most important interests of the country, as it had always hitherto been, by the best means, by the greatest exertions of energy, and by the most zealous co-operation of every friend to his species. (Loud cheers.)

The Resolution was carried amidst loud acclamation, and without the slightest dissent. The Rev. W. Morgan, B.D., in a brief but pertinent speech, proposed—That the following petition to the House of Commons be now adopted, and signed by the chairman on behalf of the meeting, and transmitted to Lord Ashley for presentation. The Rev. W. Sherwood seconded the motion in an eloquent speech; and it was ably supported by the Rev. H. Dawson (Baptist); and carried unanimously. The petition was as follows:—

"To the Hon. the Commons of Great Britain and Ireland in Parliament assembled. The Petition of the Clergy, Merchants, Millowners, Manufacturers, Factory Operatives, and other Inhabitants of Bradford, in public meeting assembled. Humble Sheweth, That your petitioners are deeply concerned to learn that the recent amendment of Lord Ashley to the effect that no young person or female adult shall labor in factories more than 10 hours a day, after having been twice affirmed, is, on the third division, out voted by your hon. lords. That by this vote the anxious expectations of tens of thousands of factory workers regarding a speedy improvement in their condition are again disappointed, which, if not speedily remedied, will prove seriously injurious to the interests of the manufacturing community. That your petitioners are convinced that no sound argument can be urged against Lord Ashley's amendment, and that no fears are entertained by the operative classes that their circumstances will be endangered by its adoption; but, on the contrary, they are persuaded that the Ten Hours Bill, on every consideration, entitled to universal support. Your petitioners, therefore, humbly implore your hon. house to take into its most serious consideration, in conjunction with the twice affirmed opinion of your hon. house, the number and character of the petitions which have been submitted to the hon. house from year to year in favour of this question, and to make provision in the Factories Bill now before Parliament to protect young persons employed in factories from being worked more than 10 hours a day for five days in the week, and eight hours on Saturdays. And your petitioners will ever pray." &c.—Times.

INCENDIARISM.—WAGES.

Sir Augustus Heniker, at the Suffolk sessions, held at Ipswich, March 19, after observing that the calendar was not heavier than usual, and that the offences were of the ordinary description, said that he felt it a duty incumbent on him to call the attention of the grand jury to a subject in which they must be individually interested. "Gentlemen," said he "we cannot close our eyes to the fact that there exists, un happily, not only in our own country, but in other districts also, a widespread spirit of discontent—a discontent which manifests itself in the wanton destruction of property—I allude to those frequent acts of incendiarism, which are calculated to bring discredit and disgrace upon the national character, whilst

they bring ruin upon the owners of agricultural property. This, indeed, is a frightful state of things. It is the duty of all good men to unite with the constituted authorities for the suppression of these mischievous atrocities, and in order that the guilty may be brought to justice. But, gentlemen, we should not stop there. It becomes us to trace some adequate remedy. It is our duty to ascertain, if we can, whether such acts have been committed by persons belonging to these districts, or whether they are attributable to the agents or emissaries of evil-disposed persons at a distance. I am aware that these are questions upon which some difference of opinion may arise. Nevertheless, the subject demands prompt and sober consideration. It behoves us all to point out to the labouring classes that they must in general be the greatest sufferers from the destruction of agricultural property. The owners are, for the most part, insured, and are therefore absolved from loss; but, inasmuch as husbandry operations are suspended by the destruction of the farmers' premises and implements, the labourer must, for a time at least, be thrown out of employment, and his family be deprived of their ordinary means of subsistence. It is, as I have said, our bounden duty to guard against the commission of these frightful outrages, but with regard to the protection of agricultural property, that must necessarily depend upon the vigilance and exertions of the owners themselves. The question has not been asked how it is that the rural police have not been able to prevent the commission of incendiarism—why the perpetrators are not apprehended? The answer is obvious. Indeed, it is unreasonable to expect such a result, when we consider the rapid and secret manner in which crimes of this peculiar description are almost invariably committed, and more especially when we reflect that the rural police, a comparatively small force, is spread over a wide district of country. If you had the whole metropolitan force sent down into even one division of the country—if you were enabled to allot a constable to watch each separate homestead—I think that would not insure detection. If then the crime be so mysteriously planned, and so easily executed, as to baffle the most unceasing vigilance, it is imperatively necessary that we set ourselves to inquire into the cause of an effect which we all deplore and deprecate. I say that we have no right to throw the blame on the local constabulary. In my opinion, the only efficient protection for agricultural property—the only rational hope that exists of restoring the country to a wholesome state, and of ensuring permanent tranquillity, is to be obtained only by securing to the labourer constant employment, together with the payment of more liberal wages. When I say this, I wish that you should not misconceive my meaning. Let it not be supposed that I accuse of liberality those who have suffered by these acts of incendiarism. I have never attributed the outrages to any such motive. There may have been some instances of private hostility, but these are very rare. I have, indeed, seen it mentioned in the published accounts of various fires which have taken place in this and other districts that the farmers whose premises had been destroyed were amongst the most liberal paymasters, and distinguished by kindness and consideration for the labourers in their employment. Still I think you will agree with me that there is no other mode so well calculated to prevent the recurrence of those frightful evils to which I have alluded. We are bound to mete out to the offender the fullest measure of punishment; but, if we hope to preserve order and protect property, we should endeavour to take away all pretence for complaint on the part of the labourer. It is said that, as agriculturists, the soil will amply repay those who properly cultivate it. If that be true, and I do not seek to controvert the proposition, it should operate only as an additional incentive to carry out every improvement, which, while increasing the productive power of land, must afford more constant demand for labour, together with more liberal wages. But, independent of all pecuniary consideration, we shall have a far higher reward in the gratitude of the honest and well-disposed labourer, who returns kindness and consideration a hundred-fold to those who compassionate his condition, and seek to alleviate his suffering. To do this we must, I grant, make some sacrifice; but it would be accompanied by a satisfaction which cannot but be pleasing to us as men and Christians. This is a debt of justice to the labourer—it is a debt of mercy, which is twice blessed—it helpeth him that gives and him that takes. Those who so act may still be singled out as victims by the ruthless destroyers of property; but, should even that be the case, they would still have the consolation to think that they had faithfully, honestly, and truly discharged their duty to their fellow men. The grand jury were then dismissed to their room, and the business of the session, which presented only the ordinary features of local interest, proceeded.—Times.

Russia, we trust that the Divan may be compelled by the perseverance of France and England to respect humanity; and that the two Powers, which boast of marching at the head of Christian civilization, will not hesitate to reduce, even by force, a degraded Government.—Times.

TURKEY.
Our private letter from Constantinople of the 21st ult., states that the Porte appeared little inclined to give the written pledge required by the English and French Ambassadors, "that the punishment of death should not again be inflicted upon Rayahs who having embraced Mahometanism, might subsequently recant its tenets. The Turkish Ministers regarded the demand as an interference with their national independence and their religious laws, and were determined not to yield the point, and abide the consequences of their refusal. The last accounts from Albania intimated that a general insurrection would shortly take place in that province.—Times.

FRANCE.
It would appear that a degree of activity reigns in the Foreign and Navy Departments of France, and a disposition for display that will not, we suppose, escape the notice of our Government. The *Moniteur Parisien* announces, that Rear-Admiral Hamelin, the new commander of the French station in Oceania, would hoist his flag on the *Didon* frigate. Captain Des Fossés, who was summoned to Paris from Brest, is not to proceed to Otaheite. He has been appointed commander of the station at Madagascar and Bourbon, which was hitherto placed under the orders of the Governor of Bourbon. "The administration of the navy," adds the *Moniteur Parisien*, "in establishing a station, with its distinct chief, thus gives to it a much greater importance. Captain Des Fossés having under his orders five or six ships of war will exhibit our flag along the whole coast of Africa and in the Arabian Seas. He will endeavour to extend our good relations with Abyssinia, and our influence in Madagascar.—Times.

NAPOLEON'S TOMB.
The model of Napoleon's tomb is completed. It is formed of 12 pilasters, with an open work between each, edged with a circular gallery. This gallery communicates with two staircases to the vault below, giving a passage from the church near the choir to the crypt. 12 figures of Victory, each with a crown in the hand, decorate the portico of the crypt. These statues, of gigantic proportions, are placed in front of the pilasters. Above reigns a wide frieze, ornamented with allegories and *bacchi reliefs*. The sarcophagus which is to enclose the imperial coffin does not rise above the level of the ground. This measure was adopted, in order not to take away anything from the general harmony of the architecture of the dome, and to preserve all the historical appearance of the time of Louis XIV. A railing is placed round the monument, to enable the public to look at it without going too close. The Commission has decided that no other inscription is to be placed on the monument than the name of "Napoleon." The Emperor's sword, hat, imperial crown, iron crown, and the decoration of the Legion of Honor, which he wore at St. Helena, are to be placed on the tomb.—Galignani's Messenger.

RAILROADS IN FRANCE.
La Patrie announces, that the following note has been communicated to the Chamber of Deputies:—"An offer has been made to the Government by an association of French and foreign bankers to furnish 500,000,000 francs, for the execution of the great lines of railroads designated by the 1st article of the law of the 11th of June, 1842, on condition that a modification should be made in that law to the effect that the laying of the rails should be effected at the expense of the State. The extent of lines to be constructed is estimated at 3,600 kilometres (2,200 English miles). The 500 millions, considered as representing about the half of the entire expense, is to be advanced by tenths from year to year, or sooner if the Government considered it advisable to execute in a shorter period the portion of the works to be constructed by the State according to the law of the 11th of June, 1842. The Government is to create securities bearing interest at three per cent., payable every six months, the interest to be increased, according as the lines are completed for the conveyance of passengers, by a participation in the profits, to be fixed at a centime for each traveller and ton of merchandise transported over every kilometre on the entire extent of the line which form the object of the proposition. This premium to be maintained during 25 years. "The contractors are ready to lodge any security required, and to advance the first tenth (50,000,000 francs) as soon as the Chambers shall approve of their offer.—Times.

FRANCE AND ENGLAND IN TURKEY.
"The relations between the Christian Powers of Europe and Turkey," says the *National*, "are becoming strangely complicated. On the one side France and England, which march together on this occasion to defend the progress of civilization, persist in requiring the abolition of the old law of the empire, by virtue of which two or three Mussulmans who had been converted to Christianity were put to death. On their side, the Chiefs of the Mussulman reaction, who are at present in possession of power, persist in maintaining this law and in causing it to be executed. If we are to believe the news which has reached us from Constantinople through the German journals, the Ambassadors of France and England have displayed on this occasion a rare and praiseworthy act of energy. The Grand Vizier having recently invited them with the rest of the diplomatic corps to a splendid banquet, M. de Bourqueney and Sir Stratford Canning refused the invitation. The Ambassadors of Prussia, Sardinia, and Holland acted with less firmness. They abstained from attending on a plea of being in mourning. The Russian Ambassador suffered himself to be represented by the first secretary of his embassy, and the Austrian Internuncio thought proper to attend in person. This exception is but little to the honor of Russia and Austria; and it is, moreover, unfortunate, for it gives the Divan reason to believe that the approbation of Europe is not unanimous, which fact encourages the promoters of the present reaction to resistance. But whatever may be the weakness of Austria or the intrigues of

Stellenbosch Municipality.
THE usual Quarterly Fair, will be held in the King's Square, at this Place, on FRIDAY, the 28th June 1844, and commence at 10 o'clock in the forenoon precisely.
By Order of Commissioners,
P. KORSTEN, Secretary.
Stellenbosch, 14th June 1844.

LODGE "DE GOEDE HOOP."
THE Members of the Craft are informed that the Anniversary Festival of *St. John the Baptist* will be celebrated in the Lodge "De Goede Hoop," on SATURDAY the 22d instant. Business to commence at 12 o'clock.
By order of the W. M.,
P. A. BRAND, Secretary.
N.B. Dinner by Subscription will be served at 4 o'clock. The Subscription List will lay in the Room of the Lodge.

NOTICE.
In the Estate of the late *Henry Crowcher*, and surviving Widow *Maria Margaretha Hemous*.
THE Liquidation and Distribution account of the above Estate will lie open for inspection of those concerned, at the Office of Mr. Attorney *REDELINGHOFF*, for the term of one month from the 1st July next; and if no objection be made against the same, within that period, it will be considered as approved, and the distribution take place immediately after the expiration of that time.
Wid. H. CROWCHER, Executrix,
J. D. OVERBEEK, } Executors.
J. C. GIE, Ms., }
Cape Town, 13th June 1844.

PUBLIC SALE THIS MORNING,
AT
BORRADIALES, THOMPSON & PILLANS.

POSTPONED.
THE SALE of HATS, by Messrs BLORE & BARTMAN, Postponed from Saturday last, owing to unfavorable weather, will be held on the Parade

TO-MORROW MORNING,
(WEDNESDAY,) the 19th Inst.
GEORGE GREH.

THOMSON, WATSON & Co.
HAVE received per "Mary" ADDITIONS of their STOCKS, consisting of
Yocritz, Bafus, Canvas,
Cheap Brown Fustians,
Malay Handkerchiefs, Rolled Jaconets,
Cambrie Handkerchiefs, lawn and sewed,
Corner Handkerchiefs.

AN ASSORTMENT OF EARTHENWARE,
COMPRISING:
Small colored Bowls,
White and Blue Plates,
White and colored Chambers,
Breakfast, Tea Cups and Saucers,
Mugs, Jugs, and Dinner Sets, &c.
And in Ironmongery, &c. &c.

Bar and Rod Irons, Hoop Iron, Lead Pipe and Sheet Lead
Tin Plates, Ploeghs, Camp Ovens, Iron Pots; Sauce-pans, Kettles, TIN WARE.

ALSO SADDLERY,
OF VARIOUS DESCRIPTIONS.

ANCHOR & CABLE.
THE SALE of ANCHOR & CABLE to here been held on SATURDAY last, postponed on account of the Weather, until THIS MORNING, at 12 o'clock at the South Wharf.
DREYER BROTHERS & Co., Auctioneers.

AMERICAN PRODUCE AND MANUFACTURES.

ON SALE, just in time, American Spades and Shovels, warranted Cast Steel, a very Superior Article, it is truly worth the whole of the South African Farmers to try this Article, like the American Ploughs they are without a rival as to strength, durability, and usefulness, "the proof of the pudding is in the eating," come and try them.
American Cottons or Panjums, manufactured of the best Sea Island Cotton, American Hams, superior, too well known in this Market to require comment. Honey dew, Cavendish Tobacco, 16 & 18 sticks to the lb., best Kentucky Long Black Leaf Tobacco, Genuine Sam Slick Clocks,—to keep time with any Chronometer; American Chairs, 6 do. Churns, a cheap and a useful Article, may be turned by a child; Potash, Palm leaf Hat, Pork, Beef, Lard, Muttons; Dried Apples, very superior flavor, Lumber, Spices Candies, Tea, Pepp, and all kinds of Woodware; Agricultural Implements, Spirits of Turpentine, Rocking Chairs, 100 bundles best American Sweet Hay, &c. &c. "All at very low prices."
ISAAC CHASE.

JUST received and for Sale at the Stores of the HANDEL MAATSCHAPPIJ,
Brown Rice, at a low figure
Bright Yellow Sugar,
AND ON HAND,
Yellow Soap superior to any imported Soap at Rds. 8 per Box.
Dacca Soap at Rds. 23 per 100 lbs.

SPLENDID PORCELAIN.
THE Sale of SPLENDID PORCELAIN, postponed on account of the unfavorable weather, will peremptorily take place, without Reserve,
ON THURSDAY AFTERNOON NEXT,
At the Sale Rooms of Messrs. DENNY BROTHERS & Co.
C. L. HERMAN.

PORTABLE Wooden Houses, Timber, Tar & Iron
THE Undersigned expecting to receive from Sweden, at the latter part of the ensuing month, from 15 to 20 WOODEN HOUSES of various sizes, begs to notify to the Public and the Inhabitants of Port Natal, that they will then have a favourable opportunity of providing themselves, at a cheap rate, with suitable Dwellings, both for single Shepherds and whole Families. The larger Houses will be much of the same description as the one imported per "Pilgrim," in November last, and the Timber will be found as good in quality as the best Baltic.
J. LETTERSTEDT.
Cape Town, June 18, 1844.

NEW MUSIC.
RECEIVED per "Harriet," a Case of fashionable MUSIC, consisting of Songs, Waltzes, Quadrilles, Duets, Violin, and Piano, Plate and Piano Psalmody, and Organ Music; Fantasia, Overtures, and Music adapted for pupils; Singing and Flute Instruction Books, and a variety of small Books in Nos. for the Violin; Strings for the Guitar, Violinello, and Violin; Piano Fortes for Sale and Hire.
T. M. ADNEY.

SITUATION WANTED.
A YOUNG MAN well acquainted with the management of Stock and Agriculture in Australia, from which Colony he has recently arrived, is desirous of obtaining a situation on a Farm.
Salary will not be considered any object.
Address C. C. at the Office of the "Zuid-Afrikaan," Cape Town.

MARRIAGES.
In St. George's Church, on Monday, the 10th June, by the Rev. GEORGE HUGHES, M.A., Senior Colonial Chaplain.
Mr. Francis Janon Webster, to Miss Alice Freeman.
Mr. Frederick Jan Carl Barrens, to Miss Jane Margaret Thomson.

CHRISTENINGS.
In St. George's Church, on Monday, the 10th June, by the Rev. GEORGE HUGHES, M.A., Senior Colonial Chaplain.
A daughter of Mr. William Henry John Jerrom, baptized Johanna Christina.
A daughter of Mr. Charles Elkannah Watehem, baptized Clara Augusta.
In the Scottish Church, on Sunday, 9th June, by the Rev. Mr. Bowdye.
A son of Mr. John Calton, baptized James.
In the Roman Catholic Church.
June 9. A son of Mr. David Begley, baptized David Eugenius.
June 9. A son of Joseph Little, baptized Antonio.

DEATHS.
June 8. Elizabeth Ellen Isabel, daughter of Mr. Allen Taylor, aged 1 year and 2 months.
11. Tullis Roeland, son of Edward Eagar, Esq., aged 9 months.
At Somerset Hospital,
June 6. Mary Anne Rolfe, aged 19 years.
7. Jacob Palmille, aged 39 years.
7. Pierre Demoulin, aged 70 years.
8. Mary Anne Downs, aged 23 years.

MAURITIUS SUGAR.

JUST landed ex *Groton*, and for Sale at the Stores of the Undersigned:—also on Hand, London Sugar, Mustard, Ess. de Cologne, Peppermint Lozenges, BROWN SUGAR CANDY, Dish Covers, Dolls, and a small Consignment of
Edward's Patent Preserved Potato. W. J. SMITH.
28, St. George's-street.

CONNOISSEURS AND LOVERS OF Smoking and Snuffs,

ARE HEREBY INVITED TO VISIT THE ESTABLISHMENT OF
J. E. BAK & Co
CAPE TOWN MANUFACTORY,
NO. 17, KEERBERGGRAGHT.

ENCOURAGED by the liberal support of the Public, and having experienced the approbation of their Manufacture of Snuff, as also of their Cigars and Tobacco, they take the liberty to recommend themselves to the favor of the Public, and to inform them that they have now on hand (besides their own manufacture) and for sale at their Establishment, the choicest English, Scotch, Irish, Spanish, Portuguese and other Snuffs, too numerous to mention. They also avail themselves of this opportunity, especially to recommend their ZINKEN or EYE SNUFF.—Testimonials of the good effects encourage them to make particular mention of this article. Their Manilla and Havana Cigars are superior to any in the Colony, owing to their age and particular flavor, and consist of:—
Manilla No. 3, No. 4 and 5 Superior, No. 4 & 5 fine, No. 4 & 5 Batida; real Havana, Rubio, Habano, do. imitacion, do. Napoleons; likewise, Sandoway, Havana, Van Zandy's, Chinarra, &c. &c.
Also on hand, best Curvesid, Negrohead, American Leaf, and best Cape Cango Tobacco; Return, Ladies' Twist, Cut, English Bird's Eye, and Casarero Tobacco.
N.B. Persons desiring to entrust any orders in the above line, will find that at no other place in town they will be more liberally dealt with,—only come and take a trial!—the lowest prices are here put upon the best articles.
American Leaf and real Cape Cango Tobacco may be had cheap at per single 100lbs. in order somewhat to reduce their large supply.

REDUCED PRICES.

TO RETAIL AND COUNTRY DEALERS,
THE CHEAPEST AND BEST SNUFFS IN TOWN.
H. DRURY,
No. 26, BOERENPLEIN.

THE great demand and high testimony of his Snuffs are now so fully proved that with the greatest confidence, he offers to the Public, at the following low Prices:—
Best plain, 2 shillings. Mouth Snuff, 2 shillings.
Lemon Snuff, 4 shill. Bergamot, 4 shillings.
Pineapple Snuff, 5 shill. Rose Snuff, 5 shillings.
Scented Snuff, £2 10 per lb.
SINKEN SNUFF, 2 10 per lb.

SAMPLES WILL BE SENT TO ANY PART OF THE COLONY.
The Plain Snuff is warranted to keep for 20 years, and to improve by age, also to be had all kinds of European Snuffs, Sgars and Tobacco, at the most Reasonable Terms.
All Orders will be promptly attended to.

1,000 Wethers, 200 Goats, 50 Slaughter and Draught Ozen, all in excellent condition.
THE Undersigned will cause to be publicly sold on TUESDAY the 18th instant, at the Place of Mr. G. E. GROUWERHOEF, Greenfontein, the above number of fat Sheep, Goats, slaughter and draught Ozen, to be brought up by Mr. DAVID DE VILLIERS, and which will be positively present on the day of Sale.
J. J. HAUPT, C. A.
Great Drakenstein, June 11, 1844.
Messrs. DE VILLIERS, FORD & Co., Vendue Adms.

200 Fat Sheep and Goats.
IN consequence of the unfavorable state of the weather, the sale of the above Sheep has been Postponed till THURSDAY, the 20th JUNE, at the Place of Mr. P. G. DE VILLIERS, Langeberg, when they will be positively present; the sale being held for Account of Mr. JACOB JOHNS DE VILLIERS.
DE VILLIERS BROTHERS, Vendue Adms.
Paarl, June 10, 1844.

200 Fat Slaughter, Draught and Young Oxen and Cows.
THE Undersigned will sell by public Auction, on MONDAY, the 24th instant, at the Place of Mr. J. J. HAUPT, P. W. A., which will be positively present, and the public are convinced that excellent Cattle are always brought up by him, and they can consequently be assured that said Cattle are very fat.
DE VILLIERS, FORD & Co.
Paarl, June 11, 1844.

1,800 FAT SHEEP, to be brought up by Mr. J. J. HAUPT, P. W. A., will be sold in the Month of July next, day and place to be notified hereafter.

MARRIAGES.
In St. George's Church, on Monday, the 10th June, by the Rev. GEORGE HUGHES, M.A., Senior Colonial Chaplain.
Mr. Francis Janon Webster, to Miss Alice Freeman.
Mr. Frederick Jan Carl Barrens, to Miss Jane Margaret Thomson.

CHRISTENINGS.
In St. George's Church, on Monday, the 10th June, by the Rev. GEORGE HUGHES, M.A., Senior Colonial Chaplain.
A daughter of Mr. William Henry John Jerrom, baptized Johanna Christina.
A daughter of Mr. Charles Elkannah Watehem, baptized Clara Augusta.
In the Scottish Church, on Sunday, 9th June, by the Rev. Mr. Bowdye.
A son of Mr. John Calton, baptized James.
In the Roman Catholic Church.
June 9. A son of Mr. David Begley, baptized David Eugenius.
June 9. A son of Joseph Little, baptized Antonio.

DEATHS.
June 8. Elizabeth Ellen Isabel, daughter of Mr. Allen Taylor, aged 1 year and 2 months.
11. Tullis Roeland, son of Edward Eagar, Esq., aged 9 months.
At Somerset Hospital,
June 6. Mary Anne Rolfe, aged 19 years.
7. Jacob Palmille, aged 39 years.
7. Pierre Demoulin, aged 70 years.
8. Mary Anne Downs, aged 23 years.

SHIPPING INTELLIGENCE.

DANGEROUS POSITION OF FOUR WRACKS AT THE ISLE OF FRANCE.
To Rear Admiral the Honorable J. PHOENIX, C.B., Commander in Chief.
H. M. Ship Isis, Port Louis, 4th May 1844.
Sir,—Four ships having been wrecked on the Coral Reef off the entrance of Port Louis Harbour, their Hulls still lying conspicuous, even at night; I have transmitted you a statement of their position from the Bell Buoy, in order that any ship making the harbour at night may not mistake them for Ships at anchor.

I have, &c.
(Signed) JOHN MARSHALL, Captain.
Compass bearings and distance of the Bell Buoy from the wrecks off Port Louis Harbour.
Hugh Mattie, N. W. about 1 mile.
Monet, N. E. " " 2 miles.
Sures Merchant, S. W. " " 1 1/2 miles.
American Whaler, S. W. " " 1 1/2 miles.

ARRIVED IN TABLE BAY.
June 13. *Radia*, American ship, 517 tons. N. Nowell, from Boston April 6, to this port and Calcutta. Cargo sundries. Passengers, Messrs. Dexter, and Saltwater. Brings a few letters. I. Chanc. Agent.
17.—4 P.M. Anchored in the Bay the steamer *Phoenice*.
VESSELS IN TABLE BAY.
With their Commanders, Destinations, and Agents.

RADIA.
Beatrice, J. Hesse.—Ichaboe.—Borradiales & Co.
Mary, M. Fawcett.—Uncertain.—Bourgeois & Co.
Vigilant, J. Brown.—Mosel Bay.—I. Chanc.
Wetmore, W. Denniston.—Ichaboe.—Borradiales & Co.
BRIGS.
Ada, D. Whitehead.—Uncertain.—Borradiales & Co.
Estivo, J. Smith.—Uncertain.—Phillips & Co.
Thomas Seach, C. Leing.—London.—Home & Co.
Velox, J. Adams.—St. Helena.—Phillips & Co.
SCHOONERS.
Britten, E. Clark.—Uncertain.—Phillips & Co.
Dream, R. Eagar.—Uncertain.—Chippinal & Co.
Lucius, J. McDonald.—Port Natal.—R. Fryer.
Saldanha Bay Packet, J. Davis.—Saldanha Bay.—Borradiales & Co.
AMERICAN-SHIP.
Radia, N. Nowell.—Calcutta.—I. Chanc.

ARRIVED IN SIMON'S BAY.
June 13. *H. M. Brig* of war *Helms*, 16 guns, Commander Sir C. Ricketts, Bt., from Rio de Janeiro May 14, to Simon's Bay. Brings a mail.
H. M. Brig Helena, Commander Sir C. Ricketts, Bt., from Janeiro May 14, to Simon's Bay for adjudication.—Detained by H.M.S. *Dolphin*.
13. *Napierina*, British bark, 379 tons, D. Wilson, from Troun March 14, to Simon's Bay. Cargo coals. Brings a few letters. Reports having spoken April 25, lat. 1 45 N., long. 21 37 W., the *Martha Luthor*, from Calcutta; April 26, lat. 1 2 N., long. 21 20 W., the *Indian*, from Batavia to Kamburgh; and April 26, lat. 0 26 S., long. 21 50 W., the *Peruvian*, from Bombay to Liverpool.
Dickson, Burns & Co., Agents.

VESSELS IN SIMON'S BAY.
With their Commanders, Destinations, and Agents.
H. M. Frigate Winchester, Capt. G. Eden.—(Flag Ship).
H. M. Brig Helena, Commander Sir C. Ricketts, Bt.
H. M. Brig Supply, Commander Hon. G. Hope.—H.M. Mooring Vessel Bader.

SHIP.
Orwell, J. Colborn.—Ichaboe.—Debis & Co.
RADIA.
Napierina, D. Wilson.—Uncertain.—Dickson & Co.
PORTUGUESE-BARK.
Bella Angela.—Detained by H.M.S. *Dolphin*.

VESSELS IN ALGOA BAY.
With their Commanders, Destinations, and Agents.
RADIA.
Uma, W. Tullock.—Angra Pequena.—Thompson & Co.
BRIGS.
Beccles, W. Brown.—Angra Pequena.—Maynards & Co.
Herwood, J. Gates.—London.—Thompson & Co.
Lively, T. Martyn.—London.—Maynards & Co.
Reliance, C. Fox.—London.—Maynards & Co.
Richmond, W. Farber.—Uncertain.—Maynards & Co.
SCHOONERS.
Chemiteiler, J. Palmer.—Kooris River.—Maynards & Co.
Carlew, J. McLee.—London.—Heugh & Co.
Maid of Monn, H. Blake.—Table Bay.—Smith & Co.
Macgregor, G. Watts.—Uncertain.—J. O. Smith.

MARKT PRYZEN.
Tot den 17 Juny, 1844

Aloe per pond	1,000	Aloes per pond	0 - 6 St
Appelen, per lb.	10	Almonds, per 1,000	1 - 1 Rd
Abrikosen, per ditto	10	Apples, per lb.	10 - 12 St
Aardappelen per mud.	Potatoes, per mud	10 - 12 Rd	
Aasn, per legger	Vinegar, per mead	36 - 45	
Bonen per mud	Beans, per mud	104 - 174	
Bilke, per stuk	Beams, each	0 - 0	
Bitter, pr. lb.	Bitter, per lb.	20 - 26 St	
Broodvrou, per legger	Brandy, 1 leag	0 - 136 Rd	
Bokkervellen	Buck Skins	0 - 12	
Drooge Ossenheiden	Dry Ox Hides	44 - 64	
Eenden en Makowen	Ducks & Musc. do.	11 - 11	
Gervens, per mud	Peas, per mud	94 - 112	
Garst, ditto	Barley, per mud	0 - 0	
Geuzen, per stuk	Geese, each	13 - 14	
Hout, per 100 ponden	Hay, per 100 lbs.	24 - 5	
Hoofters per stuk	Hens, each	4 - 5	
Houtskolen, per ank	Charcoal, p. sack	0 - 21 St	
Honing, pr. lb.	Honey, per lb.	20 - 21 St	
Kaas, Kaap, per lb.	Cheese, Cape, p. lb.	0 - 12	
Kalkoenen elk	Turkeys, each	2 - 4 Rd	
Kalk, school, pr. f. aan	Lime, School, p. beam	0 - 0	
—Steun	—Steen	0 - 0	
Koorn, —10 Mud	Whatn 10 muds	0 - 136	
Leenen, per mud	Lentil per mud	0 - 21 Rd	
Melies, per mud	Maize per mud	0 - 0	
Moel, iya, per 10 lb.	Flour, fine, p. 100b	0 - 8	
Olipotermot, per 100	Walnuts, per 100	8 - 12 St	
Olijphantsteden pr. pond	Elephants' Teeth, lb.	0 - 113 St	
Peron, per pond	Peas, per lb.	3 - 11 Rd	
Perisiten, ditto	Peas, ditto	2 - 8	
Planken, per voet	Planks, per foot	0 - 0	
Rogge, per mud	Rye, per mud	61 - 64 Rd	
Rozynen, per pond	Raisins, per lb.	24 - 45 St	
Takel, per pond	Tobacco, per lb.	14 - 15 St	
Smet, per 16 sakkon	Straw, p. 16 sakkon	0 - 35 Rd	
Tyger, iya, pr. lb.	Tiger's Skin, per lb.	0 - 14 St	
Vellen, per stuk	Irish Skins	62 - 111	
Oyen per mud	Oilons per mud	5 - 6	
Varens, gemeste	Pigs, fatstond, p. lb.	0 - 35d	
—oogemeste	—unfatstond	92 - 19	
—spoes	—sucking	11 - 3	
Vedern, Strup, pr. stuk	Feathers, Ost. do.	1 - 1 Rd	
—Bodie, pr. lb.	—Wool, pr. lb.	0 - 14 St	
Vet. of. talk, per pond	Suet or Tallow, p. lb.	94 - 12 St	
Vygen per pond	Figs, per lb.	8 - 12	
Wyn, ordinaire, per leg.	Wines, ordinary p. ger	43 - 46 Rd.	
—ger	—	0 - 6 Rd.	
Wol, Schape, per lb.	Cum. Wool, per lb.	0 - 24	
—Bodie, pr. lb.	—Wool, fine, pr. lb.	0 - 24	
Zoetmoenen, per 100	Oranges, per 100	94 - 12 Rd.	
Zout per mud	Salt, per mud	41 - 5	
Zuurmoesap, per beam	Lemon Juice, beam	0 - 68	
Zoolleider, per f. buid	Sole Leather, f. buid	0 - 54	
Zeepp, per pond	Soap, p. rib.	16 - 17 St	

In den Inlo...
Dan 2...
ZULLEN...
De heer kostb...
OP DI...
UIT...
In den Inlo...
DUSING, va...
OP DI...
DEN II...
Instele van...
TEN IO UR...
No. 14, BA...
DE zeer uit...
raad van der...
ander Loepod, ho...
Goudere in groote...
Chin en Muulin...
andere Zyden van...
en gekleurde Lin...
heid, kluergemaak...
den, Kombarzen...
Glas en Aardve...
10 dito-bruine Ruy...
Specy en andere...
Reukwaxen, nage...
den, 2 Huis-Apot...
Leggers en Ver...
Rakken, Schalen...
met een groote ver...
veel om te melde...

Ten 12 u...
STELLIG AAN...
Het welbekend h...
Insolvent, zyde...
strat, Uitenhage...
drubden, met de t...
ryn

Ten Kantore van...
Kamer, in de Kaaps...
Magistraat, en ten...
Uitenhage; en mede...
te Port Elizabeth en...
N.B. De Erfgroend...
worden by den Heer

TE SW...
In den Insolvent...
de

OP DI...
DEN II...
TEN 11 URE, Z...
STELLIG AAN...
HET Z...
HANDELS...
VAN DEN IN...
EEN ERF of...
Dorp, groot ont...
STEEK HUIS deaar...
berustende oen Winkel...
andere Winkel-beno...
12 by 16, een diti...
12 by 16

De Grond van dit...
vele kostbare Vrucht...
N. B. Dit Eigendom...
wordde, en daara...
opgeveeld, en zoo...
merly